

Notulen van de Algemene Vergadering van Aandeelhouders van Van Lanschot NV, gevestigd te 's-Hertogenbosch, gehouden op woensdag 11 mei 2011 te 's-Hertogenbosch

1. Opening

De voorzitter, de heer De Swaan, opent om 14.00 uur de vergadering en heet de aanwezigen van harte welkom.

Voordat de voorzitter een aantal formele constatering doet, memoreert hij aan het overlijden in maart jongstleden van de heer Bert Heemskerk, de voormalige voorzitter van de Raad van Bestuur van Van Lanschot N.V. Hij geeft aan de heer Heemskerk te herdenken met dankbaarheid voor alles wat hij voor Van Lanschot heeft betekend gedurende de periode dat hij voorzitter van de Raad van Bestuur was.

De voorzitter constateert dan dat alle wettelijke en statutaire voorschriften met betrekking tot het oproepen en houden van deze algemene vergadering in acht zijn genomen. Ook constateert hij dat de vergadering is opgeroepen door een aankondiging via de website van Van Lanschot, die sinds 30 maart jongstleden op de website is geplaatst. Bij deze aankondiging zijn onder meer de agenda met de toelichting daarop en de bijbehorende bijlagen gepubliceerd, alsmede de procedure voor deelname aan deze vergadering. Deze stukken hebben daarnaast vanaf 30 maart jongstleden ter inzage gelegen op het hoofdkantoor van Van Lanschot in 's-Hertogenbosch en op het kantoor van Van Lanschot in Amsterdam.

Vervolgens constateert de voorzitter dat het totaal geplaatste aandelenkapitaal van Van Lanschot op de registratiedatum, 13 april 2011, 41.016.668 euro bedroeg, verdeeld in evenzoveel aandelen van elk één euro. Elk aandeel vertegenwoordigt één stem. Op de 184.283 certificaten van aandelen die Van Lanschot zelf hield op de registratiedatum kan op deze vergadering geen stem worden uitgebracht.

Vervolgens constateert de voorzitter dat 100% van het totale geplaatste kapitaal dat stemgerechtigd is, is aangemeld voor de vergadering. Hij geeft aan dat hij van het secretariaat nog zal horen hoeveel stemmen op deze aandeelhoudersvergadering kunnen worden uitgeoefend.

De voorzitter deelt mede dat een aantal personen als gast aanwezig is bij deze vergadering. Dat zijn onder meer:

- de heer Van Loo van Ernst & Young, de externe accountant,
- de heer Visser van Allen & Overy, de notaris, en
- de heer Van Bouwdijk Bastiaanse, de secretaris van de ondernemingsraad.

Hij heet deze personen eveneens van harte welkom.

Hij laat weten dat de heer Meiss fungeert als secretaris en wordt bijgestaan door mevrouw Van Vlerken.

Voordat de voorzitter overgaat tot de behandeling van de volgende agendapunten, doet hij eerst een aantal huishoudelijk mededelingen. Hij verzoekt een ieder die het woord neemt om zijn of haar naam te noemen, en eventueel de naam van de aandeelhouder die wordt

vertegenwoordigd, ten behoeve van de verslaglegging.

Met het oog op de vergaderorde verzoekt de voorzitter een ieder die het woord neemt, maximaal vijf minuten het woord te voeren. Daarna stelt de voorzitter graag anderen in de gelegenheid om het woord te nemen. Mocht blijken dat iemand meer tijd nodig heeft om vragen te stellen of opmerkingen te maken, dan zal de voorzitter de desbetreffende persoon daartoe later alsnog de gelegenheid bieden, nadat eerst ook de andere aanwezigen de gelegenheid hebben gehad aan het woord te komen. Tevens verzoekt de voorzitter de aanwezigen om hun mobiele telefoons uit te schakelen of op stil te zetten.

De voorzitter deelt met betrekking tot het stemmen het volgende mede. Zoals in de oproep voor de vergadering is vermeld, was het voor certificaathouders mogelijk zelf het stemrecht uit te oefenen op de aandelen die Stichting Administratiekantoor van gewone aandelen A Van Lanschot voor hen houdt. Bij het tekenen van de presentielijst bij de ingang hebben de certificaathouders een stemvolmacht ontvangen van het administratiekantoor. Daarnaast was het voor certificaathouders en aandeelhouders mogelijk om een steminstructie aan een onafhankelijke derde te geven. Deze steminstructies worden geadmistreerd door ANT Trust & Corporate Services N.V.

De voorzitter sluit het agendapunt af met de mededeling dat hij tot zijn spijt moet zeggen dat in de toelichting op de agenda op pagina 4 een kleine vergissing is geslopen. In het kader boven aan deze pagina staat in het derde hokje rechts, een periode van vijf jaar genoemd en dat moet zijn een periode van drie jaar.

2. Jaarverslag 2010

De voorzitter stelt voor om de agendapunten 2a) het bericht van de Raad van Commissarissen en 2b) het jaarverslag van de Raad van Bestuur, gezamenlijk te behandelen. De voorzitter zal eerst een korte toelichting geven op het bericht van de Raad van Commissarissen dat is opgenomen in het jaarverslag op pagina 45 tot en met 48. Daarna zal de heer Deckers het verslag van de Raad van Bestuur over 2010 nader toelichten. Dit verslag is opgenomen op pagina 12 tot en met 44 en van 49 tot en met 60 van het jaarverslag. Na afloop van de toelichting van de heer Deckers is er de gelegenheid tot het stellen van vragen.

De voorzitter licht toe dat de Raad van Commissarissen van mening is dat in 2010 een goede stap gezet is in de richting van een genormaliseerd winstniveau. Het herstel dat zich in de tweede helft van 2009 aftekende heeft zich in 2010 voortgezet. Weliswaar was in de eerste helft van 2010 nog sprake van stabilisatie, in de tweede helft van 2010 was een duidelijke groei zichtbaar. De soliditeit en liquiditeit van Van Lanschot zijn in 2010 niet alleen op orde gebleven, maar zijn zelfs aanzienlijk verbeterd, onder meer door een forse stijging van het kernkapitaal (core tier 1) van de bank. Zoals het er nu naar uitziet is Van Lanschot klaar voor de introductie van de kapitaalseisen die uit Basel 3 voortvloeien. In de zich langzaam herstellende marktomstandigheden heeft Van Lanschot ook in 2010 consistent doorgewerkt aan een verdere realisatie van de strategische doelstellingen.

De Raad van Commissarissen heeft in de verslagperiode negen keer vergaderd. Bij alle vergaderingen was de voltallige Raad van Commissarissen aanwezig. In maart en augustus zijn onder meer de jaar- en halfjaarcijfers behandeld. In bijna iedere vergadering is het thema klantzorg aan bod gekomen. In februari heeft de Raad van Commissarissen het herziene beloningsbeleid besproken. Er heeft een vergadering plaatsgevonden die bijna uitsluitend

gewijd was aan een meer algemene bespreking van de gang van zaken bij Van Lanschot. De vergadering van september stond voornamelijk in het teken van de jaarlijkse bespreking van de aan de onderneming verbonden risico's en de opzet en werking van interne risicobeheersings- en controlesystemen en de strategie van de bank. In de vergadering van december is onder andere gesproken over de implementatie van de Code Banken bij dochterondernemingen van Van Lanschot. Voor een nadere weergave van de activiteiten van de Raad van Commissarissen en haar commissies in 2010 verwijst de voorzitter naar het jaarverslag 2010. De voorzitter laat verder weten dat in de loop van het jaar drie bijeenkomsten gehouden zijn in het kader van de permanente educatie van de leden van de Raad van Commissarissen, zoals hierna ook nog bij het agendapunt over de Code Banken vermeld zal worden. Dit jaar heeft er alweer één bijeenkomst plaats gevonden. Vaak worden er bij deze bijeenkomsten externe deskundigen gevraagd die de Raad van Commissarissen nader inlichten over specifieke zaken. Zo is in april het onderwerp risicomanagement en de algemene ontwikkeling in de sector besproken. Toen heeft de heer Sweder van Wijnbergen een introductie gegeven over zijn visie op de algemene ontwikkeling van de financiële sector. In september is een middag gewijd aan de "ins" en "outs" van IFRS en in december is het onderwerp zorgplicht behandeld. De heer Brouwer, directeur van De Nederlandsche Bank, heeft toen zijn visie gegeven over deskundigheidstoetsing van commissarissen. In februari van dit jaar is een permanente educatie bijeenkomst gehouden over compliance. Een externe adviseur heeft toen een presentatie gegeven over de ontwikkelingen op het gebied van compliance.

De heer Deckers krijgt het woord en heet de aanwezigen ook namens het bestuur van Van Lanschot van harte welkom. Hij laat weten het plezierig te vinden om te zien dat de trouwe groep aandeelhouders weer aanwezig is. Hij zal een korte toelichting geven over 2010. Hij begint met een korte terugblik op de crisisjaren en wil hiermee aangeven dat de Raad van Bestuur denkt dat de crisisjaren goeddeels achter Van Lanschot liggen. Door middel van een sheet laat hij cijfers uit het jaarverslag van De Nederlandsche Bank zien over de inkomsten van Nederlandse banken tussen 2006 en 2010. Hij bespreekt de kredietvoorzieningen en de operationele bedrijfsresultaten. De sheet laat goed zien hoe diep de crisis is geweest. De crisis is zo diep geweest dat de Nederlandse staat, maar eigenlijk iedere overheid in West-Europa, fors heeft moeten ingrijpen. In Nederland is dat ingrijpen in oktober 2008 extra sterk geweest door de nationalisatie van Fortis en ABN AMRO. Daarnaast zijn er voor bijna 14 miljard euro kapitaalinjecties gegeven aan andere banken. Er zijn garanties gegeven voor hypotheek van banken. En er is 200 miljard euro ter beschikking gesteld voor banken die geen toegang hadden tot de kapitaalmarkt. Van Lanschot heeft noch van de staatssteun, noch van die garanties voor de kapitaalmarkt gebruik gemaakt. Ook Van Lanschot heeft de crisis gevoeld, met name in 2008 en 2009. Bij Van Lanschot is dit niet veroorzaakt door risicovolle instrumenten zoals structured products. Bij Van Lanschot zat het in de kredietportefeuille aan het familiebedrijf; leningen aan het midden- en kleinbedrijf in Nederland. Die zitten wat achter de cyclus en Van Lanschot voelt de crisis daardoor wat langer in de kredietportefeuille dan in een gemiddelde portefeuille van een andere bank. Echter, als de kredietportefeuille wordt vergeleken met eenzelfde specifieke portefeuille bij andere banken, dan gedragen deze zich in lijn.

Van Lanschot heeft een winst van 65 miljoen euro gemaakt. De winst per aandeel bedraagt 1,45 euro. Dat resultaat is neergezet nadat de balans in belangrijke mate is versterkt doordat het kernkapitaal van 6,6% naar 9,6% is gebracht. Ook de andere kapitaalratio's zijn in lijn hiermee versterkt. Hierdoor kan het voorstel gedaan worden om een dividend van 70 eurocent per aandeel uit te keren. Volgens de heer Deckers is Van Lanschot één van de weinige banken

die dividend uitkeert over 2010. Het voorstel is dat ongeveer 50% van de aan de aandeelhouders beschikbare winst wordt uitgekeerd.

Indien Van Lanschot terug kijkt op 2010, dan kenmerkt dat jaar zich door een scheidslijn ergens in de zomer, aldus de heer Deckers. In de eerste helft van het jaar was er veel aandacht voor het vertrouwen van de cliënt, voor het zorgen dat de cliënten zich niet ongerust maakten, voor de liquiditeit en solvabiliteit van de bank. In de tweede helft van het jaar verschoof de aandacht. Natuurlijk bleven cliënten en het vertrouwen van de cliënten nog steeds belangrijk, maar de aandacht voor liquiditeit en solvabiliteit verschoof naar de achtergrond en er was weer tijd voor groei. De heer Deckers merkt op dat je dat ook ziet aan de sterke instroom van vermogen onder beheer. Het totale groeipercentage over het hele jaar bestaat grotendeels uit groei in de tweede helft van 2010.

In 2008 heeft Van Lanschot een vernieuwde strategie geformuleerd en deze is voortgezet. De missie van Van Lanschot is het bieden van hoogwaardige financiële dienstverlening aan vermogende particulieren, ondernemers – dat zijn vaak familie ondernemingen - en andere geselecteerde cliëntgroepen. Van Lanschot doet dit met de gedachte dat ze de beste private bank van Nederland en België wil zijn. Aan deze visie is een aantal doelstellingen gekoppeld. De heer Deckers geeft aan de doelstellingen hierna te bespreken omdat deze aangepast zijn. Niet revolutionair, want de strategie is hetzelfde gebleven; Van Lanschot blijft kiezen voor private banking, blijft aandacht geven aan het vergroten van de commerciële slagkracht, het krijgen van nieuwe cliënten en het tevreden houden van de bestaande cliënten. Van Lanschot blijft investeren in de kwaliteit van haar dienstverlening. En dat alles met behoud van het solide profiel.

Van Lanschot heeft vier kernwaarden geformuleerd: betrokken, deskundig, gedreven en onafhankelijk. De betrokkenheid van medewerkers bij Van Lanschot is altijd erg groot geweest. Voor iedereen die bij de bank werkt, is dat heel vanzelfsprekend. Deskundigheid is iets wat de cliënt van een private bank die aan de bovenkant van de markt wil opereren, mag verwachten. Gedrevenheid is typisch voor een middelgrote bank, daar proberen mensen toch iets extra's te geven. De onafhankelijkheid ziet met name op de manier waarop Van Lanschot zich opstelt richting haar cliënten. Onafhankelijkheid in combinatie met deskundigheid is voor Van Lanschot een belangrijk gegeven.

Daarnaast realiseert Van Lanschot zich dat ze opereert binnen een stelsel van maatschappelijke verwachtingen. Door het MVO beleid probeert ze expliciet meer aan deze verwachtingen te voldoen.

Zoals gezegd kiest Van Lanschot voor private banking. De business bank die Van Lanschot had, is in 2010 samengevoegd met de private bank om het primaat van de private bank te onderstrepen. De business bank moet uiteindelijk cliënten opleveren voor de private bank. Dat is een belangrijk criterium waarop getoetst wordt. Dat betekent dat er in een aantal gevallen afscheid genomen moet worden van grotere zakelijke cliënten die geen private banking vooruitzichten bieden.

Er is een forse groei geweest van het vermogen dat cliënten aan Van Lanschot hebben toevertrouwd. Aan de onderkant van de markt – de cliëntgroep van 0,25 miljoen tot 1 miljoen euro – is het vermogen gelijk gebleven. In deze cliëntgroep is geen groei gerealiseerd. De groei heeft plaatsgevonden in de cliëntgroep van één miljoen tot vijf miljoen euro, namelijk 9%, maar vooral in de cliëntgroep van 5 miljoen euro of meer, namelijk met 19%. Voor Van

Lanschot is dit een belangrijk teken dat alle inspanningen op het gebied van vermogensbeheer en het specifiek bedienen van de behoefte van die cliëntgroep succes oplevert. Het heeft geleid tot hele gezonde groeicijfers in 2010.

Het vermogen onder beheer kan ruwweg in twee groepen worden verdeeld. Enerzijds het vermogen onder beheer bij KCM, onderdeel van Kempen. Dat zijn vooral institutionele mandaten, maar ook hele grote particuliere mandaten. Anderzijds het particuliere vermogen dat traditioneel bij Van Lanschot zit. De heer Deckers verwijst naar de sheet waar de groei van deze vermogens onder beheer wordt weergegeven. In totaal 18%. Op dezelfde sheet staan aan de rechterkant de zogenaamde cliënt assets; dat is wat de cliënten aan vermogen bij Van Lanschot onderbrengen. De totale cliënt assets zijn met 13% gegroeid. Het merendeel van de groei van 18% komt voort uit de instroom van nieuw vermogen, en niet alleen door stijgende beurskoersen. Het gaat dus goed met de bank en dat komt vooral omdat het goed gaat met de cliënt van Van Lanschot. De heer Deckers verwijst naar een sheet die de diverse risicoprofielen die Van Lanschot kent, laat zien. In de zwarte blokjes worden de beleggingsresultaten van het à la carte vermogensbeheerconcept van Van Lanschot in de diverse risicoprofielen weergegeven. Aan de linkerkant is het meest conservatieve risicoprofiel opgenomen en aan de rechterkant het meest offensieve risicoprofiel. Goed zichtbaar is dat Van Lanschot in ieder van die profielen weer een fundamentele out-performance heeft gekend ten opzichte van de benchmark. In de tabel onder op de sheet is te zien dat de laatste vijf jaar er een voortdurende out-performance is geweest ten opzichte van de benchmark. Een lichte out-performance bij de meest conservatieve profielen tot een hele forse out-performance aan de meer offensieve kant.

Zoals hiervoor is aangegeven, is een andere strategische doelstelling het handhaven van het solide profiel van de bank. Dit ziet met name op het kapitaal en de liquiditeit van de bank. Van Lanschot had traditioneel een doelstelling van 7,5% kernkapitaal zoals dat tegenwoordig onder Basel 3 heet. Dat is wat lager komen te liggen in 2007 door de aankoop van Kempen. Begin 2010 bedroeg het kernkapitaal 6,6%. Gedurende 2010, met name in de eerste helft van 2010, is hard gewerkt aan het kernkapitaal. Dit is hierdoor gegroeid naar 9,6%. Dit heeft plaats kunnen vinden zonder dat nieuwe aandelen zijn uitgegeven. Wel zijn de preferente aandelen omgezet in gewone aandelen. Hierdoor hoeft geen preferent dividend meer betaald te worden. In termen van verwatering was dit de beste optie. Het leverde 1,2% op. Daarnaast leverde de afbouw van kredieten aan ondernemingen die geen private banking vooruitzicht boden, bijna 1% aan extra kapitaal op. Bovendien leverde de invoering van F-IRB voor de retailportefeuille 0,7% op. De winst droeg 0,2% bij. Eind 2010 bedroeg het kernkapitaal hierdoor dus 9,6%. De heer Deckers verwijst naar de balk aan de rechterkant van de sheet die de balans van Van Lanschot weergeeft. De balans is er voor de cliënt. De kredietverlening wordt voor 86% gefund door de eigen cliënten. Dat maakt Van Lanschot relatief weinig afhankelijk van de kapitaalmarkt. Enige afhankelijkheid zal er altijd zijn, want je zult diverse fundingsbronnen moeten kunnen aanboren. De actieve kant van de balans bestaat voor 80% uit kredieten en de passieve kant bestaat voor 69% uit spaargelden en deposito's. Van Lanschot heeft niet geïnvesteerd in cdo's en heeft niet in special investment vehicles gezeten, heeft geen grote structured products gedaan en handelt nauwelijks voor eigen rekening. Dit zie je terug in de kredietwaardigheid; Van Lanschot heeft een "A minus met een stable outlook" van de beide agencies die Van Lanschot beoordelen. Net zoals vrijwel iedere bank, is Van Lanschot één klasse naar beneden gegaan. Van Lanschot is echter één van de weinigen die een "stable outlook" heeft, zoals dat in die terminologie heet. Dat weerspiegelt voornamelijk de funding positie en de toegang tot de kapitaalmarkt. Zoals bekend, heeft Van Lanschot begin van dit jaar een obligatielening van 500 miljoen euro

op de kapitaalmarkt geplaatst en dat is heel goed gegaan.

Het belang van de cliënt zit in het DNA van Van Lanschot. Al sinds 2005 is een onderdeel van de strategie dat de balans er voor de cliënt is. Van Lanschot doet weinig handel voor eigen rekening. Dat heeft Van Lanschot in de goede jaren winst gekost, maar in de slechte jaren heeft dat minder volatiliteit en verliezen opgeleverd. In 2006 heeft Van Lanschot de strategie uitgebreid en zijn het centraal stellen van de cliënt - ook in de zorgplicht- en het streven naar zogenaamde 'best in class'- producten onderdeel van de strategie geworden. Dat is mede de reden geweest voor de goede performance van het vermogensbeheer in 2010. Eén van de consequenties hiervan is dat Van Lanschot heel weinig producten van haar eigen fondsen in de portefeuilles van haar cliënten wil hebben. Dit toont aan dat Van Lanschot onafhankelijk is in haar oordeelsvorming. In 2009 is aan de strategische doelstellingen toegevoegd: "een klantzorgbeleid dat toonaangevend is in de sector en dat het wettelijk kader overstijgt". De heer Deckers geeft toe dat dat laatste een grote uitdaging is omdat dat wettelijke kader zo verschrikkelijk snel aan het verschuiven is. Daarnaast is in 2009 cliënttevredenheid toegevoegd aan de strategische doelstellingen: "het behouden van de voorsprong op de benchmark in de loyaliteitsindex". De loyaliteitsindex wordt jaarlijks gemeten door daartoe gespecialiseerde bureau's.

De druk om te bewijzen neemt steeds meer toe. Er is een roep om meer transparantie. Van Lanschot moet haar maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen. Ook is er de toenemende wetgeving en de behoefte om te blijven investeren in de kwaliteit en deskundigheid van de medewerkers.

Wat heeft Van Lanschot hiermee gedaan? Ten eerste is besloten om de nettodistributievergoedingen door te geven aan vermogensbeheercliënten. Dit betekent dat op het eind van het kwartaal de nettodistributievergoedingen gecrediteerd worden op de rekening van de cliënten en de beheercliënten uitsluitend betalen voor beheer. Er zijn daar geen verborgen fondsinkomsten meer.

Voorts heeft Van Lanschot haar goedkeuringsproces voor producten aangescherpt. Alle bestaande producten worden onder de loep genomen. Bekeken wordt onder andere of ze aan de nieuwe criteria voldoen. Ook nieuwe producten moeten daar doorheen. Zojuist is bijvoorbeeld een gestructureerd product beoordeeld en dat levert heel wat inzichten op. Ook de prijsvorming is hierin belangrijk. Je moet kunnen aantonen dat de productkwaliteit en de prijskwaliteit verhouding goed is.

Er is veel aandacht voor overcreditering. Dat lijkt bij van Lanschot weinig voor te komen, maar het is belangrijk dat Van Lanschot dat zelf toetst en ook achteraf kan bewijzen dat de adviezen die gegeven zijn aan de beste criteria voldoen. De reproduceerbaarheid van alle adviezen heeft daarmee aan belang gewonnen.

Over maatschappelijk verantwoord ondernemen is al eerder gesproken. De externe druk om "formeel" MVO beleid neemt toe. Je moet beleid hebben en het beleid moet getoetst kunnen worden. En dat doet Van Lanschot door het opstellen van MVO verslagen. De heer Deckers nodigt de aanwezigen uit om van deze verslagen kennis te nemen. Er ligt een stapel achter in de zaal.

Van Lanschot heeft gekozen voor een engagementstrategie. Dat betekent dat Van Lanschot haar zakelijke kredietnemers, indien daartoe aanleiding is, eerst aanspreekt op hun

maatschappelijke verantwoordelijkheid en pas daarna, na een aantal escalerende stappen, over zal gaan tot uitsluiting. Eenzelfde engagement aanpak geldt voor aandelenbeleggingen die Van Lanschot voor derden doet. Hierna wordt nog verder gekeken naar andere beleggingscategorieën zoals obligaties en vastgoed.

Samenvattend; kapitaal en funding is op orde. Daar is veel aandacht aan besteed. De leverage van de bank is historisch laag; 13,4. Zoals wellicht bekend is, is er een maximum van 33 geïntroduceerd. Daar zit Van Lanschot dus ver onder. De fundingratio bedraagt 86%. Van Lanschot fundt zichzelf grotendeels. De inkomsten zijn 8% omhoog gegaan, de kosten zijn licht naar beneden gegaan. De toevoeging aan de kredietvoorziening is gedaald. Dit heeft in totaal een nettowinst van 65 miljoen euro opgeleverd. Er is aan de toekomst gewerkt door een goede instroom van vermogen, een stijging van de assets under management met een kleine 20%. De totale 'cliënt assets' bedraagt bijna 50 miljard euro.

De heer Deckers laat op een sheet de nettowinst en het rendement op het eigen vermogen van Van Lanschot over de laatste 10 jaar zien. Dit geeft een goede illustratie van wat deze crisis voor Van Lanschot heeft betekend. De winsten van 2001 tot en met 2007 laten een heel voorspelbare opgaande lijn zien. Na 2007 is er een val van de klif, en in 2010 is de opgaande lijn weer duidelijk opgepikt. Eenzelfde soort plaatje is er voor het rendement op het eigen vermogen. Op een volgende sheet staat de winst per aandeel en het dividend van Van Lanschot over de afgelopen 10 jaren. Ook hier is dezelfde ontwikkeling te zien, al is de lijn wat minder stijl oplopend dan bij de nettowinst omdat er in die tijd aandelen zijn geëmitteerd. Ook bij het dividend per aandeel is de oplopende lijn van 2001 tot en met 2007 te zien. Bij het dividend hoopt Van Lanschot ook weer deze lijn op te pakken.

De volgende sheet laat de aandelenkoers van Lanschot zien sinds 2007. Deze heeft zich eigenlijk gedragen zoals de aandelenkoers van bijna alle andere Europese banken dat heeft gedaan, met dien verstande dat er bij Van Lanschot iets minder volatiliteit is geweest. De koers is minder diep gezakt, maar lijkt daardoor in 2009 en 2010 ook wat minder hard gestegen te zijn. Uiteindelijk bevindt de koers zich ongeveer op hetzelfde niveau als die van de andere banken. Natuurlijk had Van Lanschot gehoopt dat de koers hoger zou zijn.

Tijdens een vooruitblik bespreekt de heer Deckers de rentemarge. De rentemarge van de bank ontwikkelt zich positief. Deels komt dat door de verdiscontering van de risicopremies die waarschijnlijk te laag waren en die omhoog gegaan zijn. Daarnaast is belangrijk dat de stijging van het vermogen onder beheer heeft gezorgd voor een forse toename van het vermogen onder zogenaamd discretionair beheer. Het deel van het vermogen onder beheer dat bestaat uit discretionair beheer is bijna 30%. Dat is heel hoog voor een bank in Nederland. Dat zal zich op termijn gaan vertalen in hogere beheerprovisies, zeker als het vermogen onder beheer verder blijft stijgen. Verwijzend naar een sheet over operationele efficiencies en risicomanagement, laat de heer Deckers weten dat Van Lanschot blijft werken aan de kosten en de efficiëncy van de bank. Nog veel belangrijker is het risicomanagement. Van Lanschot had traditioneel hele lage kredietverliezen. Dat is door de crisis drastisch veranderd. Een dieptepunt was 2009, daarna nemen de kredietvoorzieningen af.

De heer Deckers refereert aan zijn eerdere opmerking over nieuwe en toekomstige wetgeving. Een sheet laat zien dat van vele kanten regelgeving op Van Lanschot afkomt. Vroeger kwam regelgeving uit Nederland, onder meer van de AFM of De Nederlandsche Bank. Tegenwoordig heeft een bank als Van Lanschot ook rekening te houden met Amerikaanse wetgeving, bijvoorbeeld op het gebied van FATCA. Met CEBS, het Committee of European

Banking Supervisors, dat zich bijvoorbeeld bezig houdt met beloningen en met een aantal richtlijnen van de Europese Commissie. Deze richtlijnen worden uiteraard wel omgezet in nationale regelgeving, maar dan kan het toch net weer iets anders zijn. In beginsel moet Van Lanschot hier allemaal aan voldoen. En de stroom aan nieuwe regelgeving zal de komende jaren doorgaan. Dat betekent dat Van Lanschot geweldig veel moet investeren om op een correcte wijze aan alle regels te voldoen, zeker nu Van Lanschot als doelstelling heeft een klantzorgbeleid dat het wettelijk kader overstijgt.

Op een volgende sheet laat de heer Deckers zien wat die focus op klantzorg voor 2011 aan projecten met zich meebrengt. Als voorbeelden noemt hij een duidelijk beleid over de reproduceerbaarheid van de beleggingsdienstverlening, een duidelijk beleid over de reproduceerbaarheid van hypotheekadviesing, de zogenaamde "ken uw cliënt"-wetgeving uit de Wft, nieuwe risicoprofielen op het gebied van effecten, nieuwe cliëntclassificatie, en de consequenties van nieuwe Amerikaanse wetgeving zoals FATCA en Qualified Intermediary-regelgeving. Er komt geen einde aan, en dat is een heel logische reactie als je bedenkt dat het toezicht scherper moet en scherper had moeten zijn tijdens de crisis, aldus de heer Deckers.

De heer Deckers stapt over naar de trading update over het eerste kwartaal van 2011. Het kernkapitaal is verder versterkt. Het kernkapitaal is van 9,6% naar 9,8% gegaan door winsthouding en door aandacht te geven aan de kredietportefeuille. De liquiditeit is verder verbeterd. Ook de fundingratio is verder gestegen. Van Lanschot heeft 500 miljoen euro aan obligaties geplaatst waardoor de funding verbeterd is. De instroom van nieuw vermogen in de tweede helft van 2010 heeft zich doorgezet in de eerste 4 maanden van 2011. Er zijn een paar hele grote institutionele mandaten verkregen. Overigens verdient Van Lanschot daar niet zo heel veel aan. Maar het betekent wel dat het bedrag aan discretionaire mandaten wat sneller zal gaan stijgen. De toevoeging aan de kredietvoorziening is verder gedaald. Er is een verdergaande verschuiving van transactie- naar beheerprovisies. Op dit moment is ruim 34% van het vermogen dat aan Van Lanschot is toevertrouwd in beheer gegeven. De rentemarge heeft zich gestabiliseerd en er is een lichte daling van de kosten.

Door middel van een sheet laat de heer Deckers zien dat Van Lanschot goed is voorbereid op Basel 3. De sheet laat onder meer de huidige situatie bij Van Lanschot zien. Deze situatie geeft aan dat in iedere categorie die op dit moment bekend is, namelijk het kernkapitaal, het tier 1 kapitaal en het tier 2 kapitaal, Van Lanschot al boven de Basel 3 eisen uitstijgt. Van Lanschot wacht nog op de definities van de zogenaamde tegencyclische buffer en de systematische risicobuffer. Er bestaat echter weinig twijfel dat Van Lanschot hieraan zal kunnen voldoen. Van Lanschot voldoet al aan de leverageratio. Die mag maximaal 33 zijn. Van Lanschot zit rond de 15, afhankelijk van de definitie die gebruikt wordt. Voor wat betreft de liquiditeit die Van Lanschot aan moet houden, geldt een minimale coverageratio van 100%. Van Lanschot zit op 160%. Wat betreft de diversificatieratio, de net stable fundingratio, zit Van Lanschot vrijwel op 100%.

De heer Deckers merkt op dat aangekondigd was dat Van Lanschot vandaag ook enkele financiële doelstellingen bekend zou maken. De achtergrond van deze nieuwe financiële doelstellingen is enerzijds de aanpassing van de strategie. Anderzijds heeft Basel 3 consequenties voor deze doelstellingen. Er zijn hierdoor een aantal aangepaste doelstellingen.

Ten eerste wenst Van Lanschot een versterkte groei in de doelgroepmarkt. Vermogen onder beheer blijft de maatstaf. De verwachting is dat Van Lanschot eind 2013 in de buurt van de 50 miljard euro zit. Dat is niet zo moeilijk als daar alleen institutionele mandaten mee bedoeld

worden. Maar Van Lanschot wil graag dat de verhouding institutioneel en particulier vermogen door blijft groeien op de manier zoals dat nu gebeurt. Beursniveau's hebben daar natuurlijk invloed op. Naarmate je meer private bank wordt, wordt dat relevanter, aldus de heer Deckers.

Van Lanschot heeft een heel forse voorsprong op de benchmark in de zogenaamde loyaliteitsindex, dat meet hoe loyaal cliënten zijn. Die voorsprong is ongeveer 18 punten en Van Lanschot wil die voorsprong natuurlijk behouden. Van Lanschot heeft een heel goede beleggingsperformance gehad. Deze wil ze voortzetten en de doelstelling is om boven de benchmark uit te blijven stijgen. Van Lanschot blijft de doelstelling houden van een klantzorgbeleid dat toonaangevend is in de sector en dat de minimale wettelijke eisen overstijgt. Ook wil Van Lanschot behoren tot de meest attractieve werkgevers. In deze doelstellingen zit een belangrijk aspiratief element. Er zitten wensen bij, maar het geeft een heel duidelijke richting aan waar Van Lanschot aan moet gaan werken.

Voor wat betreft de kapitaalratio's; Van Lanschot wil een kernkapitaalratio hebben van ten minste 10% - in afwachting van de definitieve minimale eisen van Basel 3 - en op termijn wil Van Lanschot naar minstens 12% toe. Een leverageratio van niet groter dan 20%. Deze verbetering in de kapitaalspositie wordt mogelijk door winsthouding, door gebruik te maken van het dividendbeleid en door balansmanagement. De liquiditeitsratio's zijn nog niet helemaal ingevuld. Het moet nog duidelijk worden hoe dat precies in Nederland gaat lopen. Van Lanschot gaat er in ieder geval vanuit dat de toezichthouder die ten minste op 100% wil hebben. Afhankelijk van de uiteindelijke definitie zal Van Lanschot de doelen verfijnen.

Op termijn wil Van Lanschot weer terug naar een single A rating. Dat is op dit moment echt het maximaal haalbare voor een bank met een omvang van Van Lanschot. Van Lanschot wil voor haar aandeelhouders aantrekkelijke waardecreatie bieden. Dat betekent dat Van Lanschot op termijn naar een rendement op het kernkapitaal wil - zoals gedefinieerd onder Basel 3 - dat hoger is dan 12%. De verwachting is dat Van Lanschot daar naartoe zal gaan via een aantal stapjes. Tussen de één á anderhalf jaar moet de core tier I ratio rond de 10% liggen. Daarna zal dat naar 12% moeten gaan.

Wat betreft de groei van de winst per aandeel, wil Van Lanschot naar een groei van 5%. Eerst moet er een herstel komen van een normaal winst niveau van 4 euro per aandeel. Als dat behaald is, dan wil Van Lanschot het rendement weer laten groeien met 5%. Verder blijft het dividendbeleid ongewijzigd. Van Lanschot verwacht dat ze 40% tot 50% van de nettowinst kan blijven uitkeren.

De heer Deckers sluit af met nogmaals te benadrukken dat -voorzover hij weet- Van Lanschot één van de weinige banken is die dit jaar dividend kan uitkeren. Hij dankt de aanwezigen voor hun aandacht.

De voorzitter neemt het woord. Voordat hij wil overgaan tot het stellen van vragen, laat hij weten dat tijdens deze vergadering 40.832.385 stemmen kunnen worden uitgebracht en dat er 42 certificaathouders tijdens deze vergadering aanwezig zijn.

De voorzitter stelt de aanwezigen in de gelegenheid om vragen te stellen over agendapunt 2a en 2b. De heer Spanjer krijgt het woord.

De heer Spanjer vraagt zich af of de portefeuille commercieel onroerend goed een zogenaamd

hoofdpijndossier is. De visie van Van Lanschot is private banking en Van Lanschot heeft daardoor weinig of niks met commercieel vastgoed. Toch is het commercieel vastgoed in 2010 gegroeid ten opzichte van 2009 met 0,3%. De heer Spanjer geeft aan dat hij in het jaarverslag informatie mist over inhoud van de portefeuille commercieel vastgoed; betreft het woningen, kantoren of overige panden? Zitten er logistieke panden in? Daarnaast mist hij de geografische informatie. Betreft het vastgoed uitsluitend in Nederland of ook in België, en waar in deze landen? Ook de bouwjaren worden door hem gemist. Voorts merkt hij op dat onroerend goed veel leegstaat. Hoe gaat Van Lanschot daarmee om? Ook dat beleid mist hij in het jaarverslag.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Deckers.

De heer Deckers antwoordt dat het geen hoofdpijndossier is. Commercieel vastgoed is wel degelijk een onderdeel van de private bank. Van Lanschot heeft veel cliënten die niet veel met beleggen op de beurs of op andere markten hebben, maar die wel graag in onroerend goed beleggen. Of cliënten die beide beleggingen wensen te doen. Daarnaast zijn er veel cliënten die hun onroerend goed in privé financieren omdat dat fiscaal aantrekkelijk is. Van Lanschot registreert dit als onroerend goed. Hij geeft aan dat hij denkt dat dit bij een heleboel andere banken, of niet voorkomt, of heel anders geregistreerd is. Hierdoor lijkt de portefeuille groter dan hij is. Als je naar de risico's wilt kijken, dan moet je deze panden er eigenlijk uit halen. Hij noemt als voorbeeld een persoon die een fabriek in kachels heeft en deze fabriek in privé houdt en de fabriek verhuurt aan zijn bedrijf omdat dat fiscaal aantrekkelijk is. De fabriek zit bij Van Lanschot dan in de onroerend goedportefeuille. De heer Deckers laat weten dat de portefeuille commercieel vastgoed procentueel is toegenomen omdat de rest harder is gedaald. In absolute getallen is de portefeuille commercieel vastgoed afgenomen. Dat is logisch omdat onroerend goed langlopende financieringen zijn waarvan je minder snel afscheid neemt dan van een rekening-courant. Het is geen hoofdpijndossier maar een sector die Van Lanschot met meer dan een gemiddelde belangstelling volgt, om de redenen die de heer Spanjer aangaf. De heer Deckers bevestigt dat geen detaillering over de portefeuille in het jaarverslag wordt gegeven. Hij meldt dat de portefeuille vrijwel uitsluitend uit vastgoed in Nederland bestaat. Hij noemt getallen in de orde van 97,5% - 99%. Een minderheid van de portefeuille bestaat uit grote kantoren.

De heer Spanjer merkt dan op dat hij uit het jaarverslag begrijpt dat er veel leegstand is.

De heer Deckers zegt niet te weten waar de heer Spanjer dat uit haalt. Hij heeft niet de indruk dat de leegstand die Van Lanschot in haar portefeuille kent, groter is dan de gemiddelde leegstand in die sector in Nederland. Integendeel, hij denkt dat deze kleiner is.

De heer Spanjer vraagt of Van Lanschot geen onroerend goed heeft.

De heer Deckers antwoordt dat Van Lanschot onroerend goed heeft; de kantoren en het gebouw waar de aanwezigen zich nu in bevinden. Daarnaast zijn er leningen door Van Lanschot verstrekt aan cliënten die dat geld in onroerend goed hebben belegd.

De heer Spanjer heeft nog een volgende vraag. Hij vraagt waarom de naam 'Van Lanschot' niet en de naam 'Kempen' wel op het kantoor in Amsterdam staat. Op een dergelijke A-locatie kan een private bank zich goed profileren volgens de heer Spanjer.

De heer Deckers geeft aan dat het logo er wel op staat.

De heer Spanjer merkt daarnaast op dat als mensen alleen maar depotbewijzen krijgen van grote banken, het voor deze mensen duidelijk is wat de waarde van deze grootbanken is. Dit, terwijl ze de waarde van een bank als Van Lanschot, een hele goede bank, niet zien. Hij vraagt of Van Lanschot interesse heeft om een depotbewijzen-bank te worden. Voor deze vergadering was Kempen namelijk de depotbewijzen-bank.

De heer Deckers zegt dat zijn organisatie dat wel doet, maar dat het geen speerpunt is. Het is een buitengewoon kostbare affaire. Wat het logo betreft, geeft de heer Deckers aan dat de omvang van het logo werd beperkt door de gemeente Amsterdam.

De heer Spanjer laat daarop weten dat het merktechnisch erg goed is om je logo op zo'n goede locatie te hebben.

De heer Deckers antwoordt dat als je van het oosten naar Den Haag rijdt de naam goed te zien is, maar dat als je vanuit Den Haag naar Amsterdam rijdt, de naam bijna niet te zien is.

De heer Spanjer bevestigt dit.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Smit.

De heer Smit laat weten uit Hilversum te komen en de vereniging van effectenbezitters (VEB) uit Den Haag te vertegenwoordigen. Hij begint met op te merken dat hij het heel plezierig vindt dat Van Lanschot weer terug gaat naar de zwarte cijfers. De nettowinst in 2010 was 65,7 miljoen euro als hij het goed onthouden heeft. Hij vraagt hoe het verlopen is vanaf de tweede helft 2009 en of dit volgens een vaste lijn is gegaan of dat er hobbels inzaten. Hoe zal het verdere herstel verlopen? Hij geeft aan nog een aantal andere vragen te hebben. Onder andere met betrekking tot de stresstest die vorig jaar bij Van Lanschot heeft plaatsgevonden. Hoe is dat in detail gegaan? Welke testen zijn uitgevoerd? Welke aannames zijn er geweest wat betreft de rentes, onderpanden en werkloosheid? Bij welk scenario - misschien wel theoretisch - zal Van Lanschot serieus in de problemen zijn gekomen? Een ander onderwerp is de rentemarge. De banken krijgen naar verwachting te maken met druk op de rentemarge. Waar staat Van Lanschot? De heer Smit vervolgt met een vraag over fusies en overnames. De naam Theodoor Gilissen is al diverse keren gevallen. Van Lanschot heeft haar belangstelling daarvoor ook uitgesproken. Maar in de pers bestaat een beetje de indruk dat Van Lanschot rustig afwacht totdat alle andere zijn afgevallen. De heer Smit vraagt zich af of niet de kans bestaat dat deze prooi aan Van Lanschot voorbij zal gaan als zij te afwachtend is. Vervolgens vraagt hij zich af, als het tot een overname mocht komen, waar Van Lanschot dan in de eerste plaats aan denkt in het kader van de financiering? Want een aantal groot aandeelhouders staan op het punt om hun aandeel wat te verminderen. Zij zullen dan misschien ook minder geneigd zijn om aanvullende financiering te willen geven bij dit soort overnamesituaties. De heer Smit stapt over naar het onderwerp depositogarantiestelsel. Hij merkt op dat - als hij het goed onthouden heeft - de situatie rond DSB bank Van Lanschot 7,6 miljoen euro heeft gekost. Hij vraagt wat Van Lanschot van de discussies over het depositogarantiestelsel vindt. Waar denkt Van Lanschot dat het op den duur op uitkomt? Als laatste stipt de heer Smit de kredietvoorzieningen aan. Die zijn volgens hem goed gedaald van 113,2 miljoen euro in 2009 naar 86,5 miljoen euro in 2010. Hij vindt dit echter nog steeds een redelijk hoog niveau aan voorzieningen. Hoe zal dit gedurende dit jaar verlopen, vraagt hij zich af. Hij laat weten nog meer vragen te hebben, maar deze voor later te bewaren.

De voorzitter stelt voor dat de heer Korthout de vraag over de stresstesten en de ontwikkeling van de kredietvoorzieningen voor zijn rekening neemt. De heer Deckers zal de overige vragen beantwoorden.

De heer Korthout merkt op dat Van Lanschot vorig jaar aan een stresstest heeft meegedaan en dat ze op dit moment weer een stresstest uitvoert. Het werkt volgens een methode waarbij De Nederlandsche Bank de scenario's voorschrijft welke gehanteerd moeten worden. Van Lanschot verzint de scenario's dus niet zelf. Deze scenario's past Van Lanschot toe. Van Lanschot heeft resultaten daarvan gepubliceerd en zij zal dat dit jaar ook weer doen. Het is dus niet zo dat Van Lanschot zelf gaat uitzoeken bij welk scenario zij in de problemen kan komen. De scenario's die door De Nederlandsche Bank worden voorgeschreven, verlopen binnen van Lanschot heel goed.

De heer Smit vraagt of Van Lanschot niet zelf een aantal "worst-case" scenario's heeft bedacht.

De heer Korthout geeft aan dat Van Lanschot dat inderdaad doet, maar dat de uitkomsten daarvan voor interne doeleinden bedoeld zijn.

De heer Smit laat weten dat te begrijpen.

De voorzitter voegt hieraan toe dat naar zijn mening ook een "worst-case" scenario niet tot de ondergang van de bank hoeft te leiden. In een dergelijk scenario kan de bank nog steeds goede kapitaalsvoorzieningen hebben.

De heer Smit geeft aan dat dat duidelijk is.

De heer Korthout bespreekt de kredietvoorzieningen. Hij merkt op dat Van Lanschot bij de publicatie van de jaarcijfers heeft aangegeven dat zij zelf ook had verwacht dat in de tweede helft van 2010 de kredietvoorzieningen al een sterke dalende trend zouden hebben laten zien. Dat dit toen niet gebeurd is, is achteraf wel te verklaren door het feit dat de sectoren waar Van Lanschot in het algemeen haar financiering heeft uitstaan, wat laat cyclisch zijn. Daardoor laat het herstel daar wat langer op zich wachten. Voor wat betreft het verloop van 2011 verwijst de heer Korthout naar de publicatie van de trading update die verstrekt is. Daarin heeft Van Lanschot gezegd dat de toevoeging in het eerste kwartaal een daling laat zien.

De heer Deckers neemt nu het woord en laat weten dat Van Lanschot geen kwartaalcijfers bekend maakt. In plaats daarvan publiceert zij informatie over het eerste en derde kwartaal via een kwalitatieve trading update. Daarin geeft Van Lanschot een paar relevante cijfers. De heer Korthout heeft het al aangegeven, Van Lanschot had een teleurstelling op het gebied van kredietvoorzieningen in de tweede helft van vorig jaar. Dat was niet verwacht, maar voor de rest loopt het redelijk voorspelbaar, aldus de heer Deckers. Over de rentemarge en het vermogen onder beheer heeft hij reeds gezegd dat het goed gaat. De kosten gaan ook de goede kant op. Wat betreft de mogelijke acquisities van KBL laat de heer Deckers weten dat Van Lanschot afwacht. Voor dit soort zaken is ook een verkoper nodig. Dit was eerder het geval, maar toen moest het geheel gekocht worden en daar had Van Lanschot geen belangstelling voor. Bovendien had Van Lanschot dat waarschijnlijk ook niet kunnen financieren omdat het zo'n groot bedrag betrof. Indien er nog delen te koop komen, dan zal Van Lanschot daar voorzichtig naar kijken. Het financieringsbeleid zal dan één van de eerste dingen zijn waar naar gekeken gaat worden. De positie van de aandeelhouders, de kernkapitaalpositie en de

doelstelling daarvoor komen dan nadrukkelijk in beeld. Het bedrijf groeit hard in vermogen onder beheer. De afweging zal dan ook gemaakt moeten worden of disruptie hiervan door de acquisitie opweegt tegen het doorgroeien zonder acquisitie.

Van Lanschot verwacht dat de grootaandeelhouders hun eigen plan zullen trekken. Van Lanschot volgt het met belangstelling. Meer liquiditeit in het aandeel is iets waar Van Lanschot naar streeft en ook over praat. Het moment van afscheid nemen van een groot aantal aandelen door een aandeelhouder kan samenvallen met het creëren van meer liquiditeit in het aandeel en dat is dan positief.

De heer Deckers gaat nog in op het depositogarantiestelsel. Hij zegt het erg moeilijk te vinden om de spelonken van Den Haag te doorgronden. Hij heeft de stellige indruk dat het de richting uitgaat van een upfront fonds wat gefund gaat worden door een opslag op spaargelden en deposito's. Hij vindt dat niet onlogisch. Je krijgt dan een heel groot fonds. In sommige landen wordt dat fonds meteen bij de algemene middelen gevoegd, dat is in België het geval. De heer Deckers neemt aan dat dit in Nederland niet het geval zal zijn. Hij verwacht dat het een apart fonds gaat worden. Hoe het precies gaat lopen is nog niet bekend, maar dit is de richting die het uitgaat.

De heer Vrendenburg krijgt het woord en laat weten dat hij het jammer vindt dat de voorzitter de notulen van vorig jaar niet aan de orde heeft gesteld, anders had hij zijn vraag naar aanleiding daarvan aan de orde kunnen stellen. Vorig jaar heeft hij de heer Deckers naar de Friesland Bank gevraagd die toen de aandeelhoudersovereenkomst had opgezegd. De heer Deckers verwees de heer Vrendenburg toen voor een toelichting door naar de Friesland Bank. De heer Vrendenburg laat weten dit toen als onplezierig te hebben ervaren en de beantwoording van zijn vraag onbevredigend te hebben gevonden. Hij wil weten wat de strategie van de Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen is met betrekking tot de grootaandeelhouders. Hij vervolgt dat iedereen weet dat grote pakketten aandelen boven de markt hangen. De koers beweegt niet veel. Hij geeft aan dat het niet ongebruikelijk is - en dat het heel goed zou zijn - om een strategie te formuleren met betrekking tot de grootaandeelhouders en deze eerder genoemde pakketten aandelen.

De heer Deckers antwoordt dat Van Lanschot uiteraard een strategie heeft met betrekking tot de pakketten van haar grootaandeelhouders. Maar indien een bank bijvoorbeeld een strategie heeft om te groeien door acquisities, moeten er wel verkopers zijn. Datzelfde geldt voor de positie met de grootaandeelhouders. Naar zijn mening is de situatie bij de diverse partijen wezenlijk anders. Ten eerste gebruikt Friesland Bank de methode van equity accounting. Dat betekent dat ze de resultaten van Van Lanschot deels meeconsolideert in haar eigen resultaten. Dat heeft onder andere geleid tot een andere boekhouding van de aandelen in haar bezit. Daardoor is de boekwaarde van het aandeel Van Lanschot in de boekhouding van Friesland Bank uit de pas gaan lopen met de marktwaarde van het aandeel. Friesland Bank heeft daarom gemeend daarop een afwaardering te moeten doen. De andere aandeelhouders die Van Lanschot kent, gebruiken een andere boekhoudmethode. Dat is de market- to-market-methode en die volgt van maand tot maand en van kwartaal tot kwartaal de koers van de aandelen in hun boeken. Als de koers stijgt, gaat dat door hun winst- en verliesrekening. Friesland Bank moet - naar de algemene verwachting - onder Basel 3 haar belangen in financiële instellingen die meer dan 9,9% bedragen, van haar eigen kapitaal aftrekken. Dat is anders dan onder Basel 2. Omdat het kapitaal van Van Lanschot veel groter is dan dat van Friesland Bank, leidt dat tot een relatief grote aftrekpost voor Friesland Bank. En daaruit mag je concluderen dat zij zouden moeten verkopen. Dat heeft Friesland Bank ook tot tweemaal toe gezegd. Van

Lanschot probeert hierover zo veel mogelijk in contact met Friesland Bank te zijn, maar het gaat hier om het eigendom van een ander. Van Lanschot heeft dus wel een strategie en is actief in gesprek met deze grootaandeelhouders. Het is ook in het belang van deze aandeelhouders om in gesprek met Van Lanschot te zijn. Want stel dat het via een secundair aanbod naar de markt gaat, dan moet dat in samenwerking met Van Lanschot gebeuren. Voor Van Lanschot is het belangrijk om goede en betrouwbare aandeelhouders te vinden die net zo goed zijn als de huidige aandeelhouders. Daarnaast is het vergroten van de liquiditeit in het aandeel een belangrijk speerpunt voor Van Lanschot. De heer Deckers vraagt of dit antwoord voldoende is. Op deze vraag wordt bevestigend geantwoord vanuit de zaal.

De heer Vrendenbarg stelt de notulen van vorig jaar aan de orde en laat weten dat op pagina 36 een typfout staat. Vervolgens verwijst hij naar pagina 37 van deze notulen. Hij heeft tijdens die vergadering een opmerking gemaakt over het verlagen, danwel schrappen van de rentevergoeding op de beleggingsrekening. Er werd toen opgemerkt dat je via de spaarrekening een mooie rentevergoeding kon ontvangen. De heer Vrendenbarg stelt dat een paar andere banken via een behoorlijk rentepercentage het beleggen stimuleren. Hij geeft aan dat hij na de aandeelhoudersvergadering van vorig jaar een goed gesprek en een goede uitleg heeft gekregen van de directeur van kantoor Arnhem. Hij complimenteert Van Lanschot dan ook met de benoeming van deze vrouw als directeur in Arnhem. Voorts geeft hij aan dat nu weer rente op de beleggingsrekening bij Van Lanschot wordt betaald, waardoor hij weer via Van Lanschot handelt. Dit is goed voor de provisie die Van Lanschot hierdoor ontvangt. Hij merkt dan ook op dat hij het verlagen danwel schrappen van de rentevergoeding op de beleggingsrekening een blunder vond.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Sevinga om hierop te reageren.

De heer Sevinga geeft aan dat Van Lanschot een spaarbeleid heeft waarbij de rente op een beleggingsrekening een fractie lager ligt dan de rente die betaald wordt op de spaarrekening. Daar zijn allerlei redenen voor, bijvoorbeeld omdat het online sparen een heel efficiënte oplossing is waardoor de rente op die rekeningen iets hoger kan zijn. Hij bevestigt dat Van Lanschot inmiddels weer rente op de effectenrekening betaalt. De rente is weer gestegen en dat is mede de oorzaak daarvan. Hij licht toe dat Van Lanschot het verschil tussen de twee tarieven zo klein mogelijk probeert te houden. Het is niet zo dat Van Lanschot een significante wijziging ten opzichte van vorig jaar heeft doorgevoerd, het is consistent met de tijd. Van Lanschot is wel aan het nadenken of het zinvol is om de verschillende rekeningen die Van Lanschot vanuit het verleden kent, te harmoniseren waardoor dit soort verschillen er voor cliënten ook niet meer zal zijn. Dit is één van de vele initiatieven die er zijn in het kader van het cliëntbelang centraal project. Hij laat weten de punten van de heer Vrendenbarg in dat kader mee te nemen. Waarschijnlijk wordt de oplossing dat er gewoon één spaarrekening komt.

De heer Vrendenbarg vraagt weer het woord en geeft aan dat hij die spaarrekening nog steeds niet snapt. Volgens hem moet je beleggen via een beleggingsrekening. Het gaat dus over de mogelijkheid om vanaf een beleggingsrekening direct te kunnen schakelen en als dat via een spaarrekening moet, werkt dat niet. Je houdt in die situatie dus nog steeds het risico dat mensen zoals hijzelf niet meer gaan handelen via Van Lanschot. Het vraagstuk is volgens hem dan ook fundamenteel. Hij laat weten nog even terug te willen komen op de notulen van vorig jaar, pagina 41. Daar staat het woord 'veranonimisering' vermeld, maar de heer Vrendenbarg heeft de term 'veramroisering' bedoeld. Hij legt uit wat hij daarmee bedoelde; arrogant gedrag als uiting van een vorm van gebrek aan sociale intelligentie.

De voorzitter geeft dan het woord aan de heer Smit.

De heer Smit merkt op dat over het koersverloop van het aandeel is gesproken en dat deze ongeveer in lijn ligt met vergelijkbare banken. De heer Smit vraagt zich af of de verhandelbaarheid van de aandelen van deze andere banken niet groter is en een vergelijking daardoor moeilijk te maken is. De heer Smit geeft aan nog een aantal andere vragen te hebben. Hij vraagt of de afschrijvingen op het IT-project inmiddels voltooid zijn. Hij weet dat de IT is uitbesteed, maar vraagt zich af welke kosten er intern nog mee gemoeid zijn om een goede gesprekspartner te zijn en blijven voor de investeerder. Zijn daar mensen voor aangenomen? Een andere vraag betreft de afname van de kredietportefeuille met 1,2 miljard euro. Hij geeft aan geen getallen te willen horen, maar geïnteresseerd te zijn in de achtergrond hiervan. Heeft deze afname te maken met een vermindering van het cliëntenbestand of was er minder behoefte aan krediet bij de relaties omdat er minder investeringen zijn geweest de laatste tijd? In dat verband ook nog een vraag over hetgeen in het jaarverslag wordt gezegd over de afbouw van niet doelgroep relaties. Hij vraagt zich af hoe dat in de praktijk werkt, met name bij cliënten die een lange relatie met de bank hebben. Worden deze “weggetarifeerd”? Als laatste stipt hij de visie van Van Lanschot aan om de beste private bank in Nederland en in België te willen zijn. Hij merkt op dat dit een loffelijk streven is, maar vraagt zich af voor wie dat bedoeld is? Voor de cliënt, voor de eigen medewerkers of voor de aandeelhouders? En hoe gaat Van Lanschot dat doel bereiken? Met kennis en prestaties van de medewerkers? Productinnovatie?

De voorzitter geeft voor de vragen over de IT het woord aan de heer Huisman en vraagt de heer Deckers om de overige vragen voor zijn rekening te nemen.

De heer Huisman deelt mede dat de afschrijvingen voor het IT-project waaraan de heer Smit refereert allemaal gedaan zijn. Dat is gebeurd in 2009 en daar is niets van terug te vinden in de cijfers van 2010. De meeste operationele IT-activiteiten zijn uitbesteed, maar dat betekent niet dat alle medewerkers ook naar deze leveranciers zijn gegaan. Van Lanschot heeft nog een kleine club van mensen binnen de bank die continue de leveranciers en partners kritisch volgen. Zij proberen ook om de kwaliteit te verhogen.

De heer Deckers licht vervolgens toe dat de reductie van 1,2 miljard euro van de kredietportefeuille niet komt door afboeking. Afboeking op dubieuze debiteuren gebeurt heel laat, wanneer het nagenoeg zeker is dat er niets meer terugkomt. De afname komt met name door het afscheid nemen van bepaalde cliënten. Als Van Lanschot verwacht dat een cliënt op termijn niet tot private bankingbusiness zal leiden, gaat ze in gesprek met de cliënt. En dat zijn soms moeilijke gesprekken; sommige relaties gaan veel langer dan 10 jaar terug. Maar zelfs na meer dan 10 jaar kun je tot de conclusie komen dat je als bank en cliënt niet meer zo goed bij elkaar past. Dat het krediet misschien beter bij een andere bank past. Over het algemeen is een bankcliënt relatie een relatie waar beide partijen zich wel bij moeten voelen. In het kader van de uitvoering van de strategie zullen deze, soms moeilijke gesprekken, plaats moeten blijven vinden. Soms gebeurt het ook via tarifiering en in sommige gevallen zijn grote delen van de portefeuille overgedragen aan derden, bijvoorbeeld een deel van de institutionele gezondheidszorgportefeuille aan BNG. Wat betreft de vraag over de visie van de beste private bank en voor wie dat geldt, geeft de heer Deckers aan dat hij daarin geen tegenstelling ziet. Indien cliënten tevreden zijn en blijven, indien goed op de kosten en de andere beïnvloedbare factoren wordt gelet, komt dat naar de mening van de heer Deckers ook ten goede aan de aandeelhouders. De beste private bank kun je alleen maar zijn als je een voorsprong behoudt

in termen van onder andere deskundigheid en betrokkenheid. Die betrokkenheid van de medewerkers is bij Van Lanschot al heel erg groot. Op dit soort criteria selecteer je, daar beoordeel je op, daar train je op, etcetera. Uiteraard heeft Van Lanschot wel definities bij die beste private bank, en een aantal daarvan zijn zojuist besproken bij de financiële doelstellingen.

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn naar aanleiding van agendapunt 2.

De heer Swinkels uit Erp vraagt het woord en geeft zijn complimenten voor het behaalde resultaat. Hij spreekt ook zijn dank uit aan de medewerkers van Van Lanschot. Hij heeft een aantal vragen. Vorig jaar is het een en ander gezegd over het personeel en over de functies. En daar zou het een en ander plaats vinden in het afgelopen jaar. Wat is er nu eigenlijk gebeurd vraagt hij zich af. Vorig jaar is ook gesproken over tevredenheid van cliënten waar Van Lanschot regelmatig onderzoek naar doet en over 92 rekeninghouders die hun rekening bij Van Lanschot hadden opgezegd. Zijn die 92 rekeninghouders weer terug bij de bank? Zijn laatste vraag betreft twee bestuurders die zitting hebben in de raad van commissarissen van de minderheidsdeelneming Van Lanschot Chabot. De heer Swinkels vraagt zich af hoe het met de honorering voor deze commissariaten zit.

De voorzitter laat weten dat de twee bestuursleden geen beloning krijgen voor deze commissariaten.

Refererend aan de woorden van de heer Swinkels laat de heer Deckers weten dat hij denkt dat de heer Swinkels het medewerkerstevredenheidsonderzoek bedoelt. Dat is vorig jaar niet gebeurd, dat wordt dit jaar uitgevoerd. Dus daar kan dan volgend jaar over gesproken worden. Wat betreft de vraag over het personeel en de functies vraagt de heer Deckers of de heer Swinkels op de algemene informatie over de investeringen en kwaliteit van de medewerkers doelt? Hij geeft aan dat dat door blijft gaan. Van Lanschot heeft het afgelopen jaar de zogenaamde 360 graden feedback ingevoerd. Dit valt onder performance management. Medewerkers en leidinggevendenden maken afspraken, ook onderling over wat ze gaan doen en daar komen scherpe criteria uit. Indien medewerkers niet aan de gestelde eisen voldoen, dan leidt dat in eerste instantie tot een inventarisatie van de opleidingsbehoefte, die kan heel concreet zijn. Die kan vaktechnisch zijn of betrekking hebben op gedrag. Indien dat na een jaar tot niets heeft geleid, dan zal met die medewerker worden gezocht naar een andere functie, al dan niet buiten de bank. Als zoiets gebeurt, zal die gelegenheid worden aangegrepen om te kijken of de persoon vervangen kan worden door iemand van buiten met hogere kwalificaties. Dat hoort bij het profiel dat Van Lanschot nastreeft. De heer Deckers laat weten dat mevrouw Habes, hoofd HRM aanwezig is. Met haar kan na de vergadering gesproken worden hoe dat proces precies verloopt.

Wat betreft die 92 cliënten merkt de heer Deckers op dat hij dit destijds is nagegaan. Hij had inderdaad 92 brieven ontvangen, maar dat bleken niet allemaal cliënten te zijn. Er waren een aantal "professionele brieven-schrijvers" bij, maar er zaten ook echte cliënten bij. Hij denkt niet dat deze mensen nog terugkomen, nu ze eenmaal deze stap genomen hebben. Hij laat weten dan er na deze brieven geen grote discussies meer hierover met cliënten hebben plaatsgevonden.

Dan krijgt de heer Tiemstra het woord. Hij dankt de heer Deckers voor de goede uiteenzetting over hoe de bank er nu voor staat. Hij geeft aan één vraag te hebben over de presentatie. Daarin was te zien dat de bank beschikt over een flink kernkapitaal met een mooie tier I ratio.

Later werd echter opgemerkt dat gestreefd wordt naar een single A rating. Naar de mening van de heer Tiemstra zou een bank als Van Lanschot moeten streven naar een triple A rating. Maar gelet op de huidige ratings, zijn die ratingbureau's blijkbaar toch niet overtuigd van de soliditeit van Van Lanschot. Hij vraagt of de heer Deckers hier iets meer over kan zeggen. Met een triple A rating kan goedkoper gefinancierd worden op de kapitaalmarkt. Misschien dat Friesland Bank het pakket aandelen dan wel aanhoudt. Hij vraagt om hier ook iets over te zeggen. Want hoewel hierover al gesproken is, is het hem nog niet duidelijk of dit pakket aandelen verkocht gaat worden aan instituten of dat het naar de markt toe wordt gebracht, of dat Van Lanschot er iets mee gaat doen om het op de markt te brengen.

De heer Deckers antwoordt dat de rating agencies vrij strikte criteria hanteren. Deze criteria verhinderen Van Lanschot om een triple A rating te krijgen. Dat heeft te maken met de omvang van Van Lanschot en met de diversificatie van de opbrengsten. Van Lanschot is een redelijk eenzijdig bedrijf. Zij richt zich op Nederland en op België. Dat is een klein gebied. Van Lanschot richt zich op private banking en vermogensbeheer is daar sterk aan gelieerd. Er is geen uitgebreid onroerend goed bedrijf. Bij de huidige omvang is het redelijk om te zeggen dat een single A rating voorlopig het hoogst haalbare is.

Wat betreft de Friesland Bank is het probleem dat nieuwe regelgeving zegt dat zij het bedrag van haar belang in Van Lanschot moet aftrekken van haar eigen vermogen. Hierdoor kan haar vermogen niet aan de nieuwe eisen onder Basel 3 voldoen. Op het moment dat Basel 3 van kracht wordt, zal Friesland Bank daar iets mee moeten doen. Dat weten zij, dat weet de markt en dat weet Van Lanschot. Van Lanschot is in overleg om dat voor Van Lanschot zo goed mogelijk te doen. En goed voor Van Lanschot betekent ook goed voor de aandeelhouders van Van Lanschot. Maar het is de beslissing van Friesland Bank, het zijn haar aandelen, het is haar eigendom. Het is ook ondenkbaar dat Van Lanschot bijvoorbeeld zou gaan onderhandelen over de prijs. Dat kan Van Lanschot niet en dat moet Van Lanschot ook niet willen. De heer Deckers geeft aan geen voorspelling te kunnen doen. Eerst zal Friesland Bank een beslissing moeten nemen over hoe, wanneer, op welke termijn en aan wie ze het pakket aandelen wil verkopen. Van Lanschot probeert te helpen bij het stellen van deze kaders door hen te schetsen wat de mogelijkheden en moeilijkheden zijn. Zo zijn er oplossingen waarbij Friesland Bank voor 100% op Van Lanschot zou kunnen rekenen en oplossingen waar dat niet zo is. Veel verder dan dat kan Van Lanschot niet gaan. Als Friesland Bank beslist om morgen een groot gedeelte aan iemand anders te verkopen, dan is dat zo, maar Van Lanschot moedigt aan om in ieder geval een deel aan de markt ter beschikking te stellen zodat dat leidt tot een verhoogde liquiditeit op de beurs. Wat betreft het tijdsplan geeft de heer Deckers aan dat het kan gaan spelen tussen nu en 2018, maar dat dat afhangt van de regelingen die Friesland Bank met De Nederlandsche Bank treft. Basel 3 gaat eind 2012 of begin 2013 in en dan is er nog een overgangperiode.

De voorzitter neemt het woord over omdat hij hieraan twee punten wil toevoegen. Eerst over de rating. Hij wijst erop dat de rating de terugbetaalcapaciteit van een bank of bedrijf bepaalt. Dat betekent dat als je een hele hoge rating hebt, je ook veel intern kapitaal moet genereren en weinig mag uitkeren aan aandeelhouders. Een bank of bedrijf moet dus een balans kiezen tussen enerzijds de rating die het wil hebben in het kader van de mogelijkheid om geld op te halen om het bedrijf verder te ontwikkelen, en anderzijds welk deel van het vermogen het aan zijn aandeelhouders ter beschikking wil stellen. Dus afgezien van de vraag of op basis van de criteria van rating agencies ooit een triple A rating verkregen kan worden, moet ook het belang van de aandeelhouders van het bedrijf meegewogen worden om een dergelijke hoge rating na te streven. Ten aanzien van Friesland Bank laat de voorzitter weten dat hij het

helemaal eens is met de heer Deckers. Daarnaast geldt dat als het een pakket van meer dan 10% bedraagt, De Nederlandsche Bank toestemming moet geven voor de verkoop van dit pakket aan een derde.

De heer Vrendenbarg krijgt het woord. Volgens hem moet de Raad van Bestuur niet achter over blijven zitten en niks doen en zeggen dat deze aandelen het bezit van Friesland Bank zijn. Een pakket van boven de 25% dat boven de markt hangt is een probleem voor de aandeelhouders. En een probleem voor de leiding van Van Lanschot die moet weten met wat voor aandeelhouders zij te maken heeft en wat die aandeelhouders gaan doen. Een dergelijk pakket dat blijft hangen heeft een koersdrukkend effect en blokkeert alles en iedereen. Hij kan zich voorstellen dat Van Lanschot het pakket zelf neemt en initiatief neemt. Dat kan via een tussenpersoon of een trust.

De voorzitter laat hierop weten dat er een verkeerde boodschap is overgekomen wanneer de aanwezigen het gevoel hebben dat Van Lanschot gewoon achterover zit met betrekking tot de Friesland Bank. Want dat is beslist niet het geval. Het enige wat de heer Deckers gezegd heeft is dat Friesland Bank de eigenaar van het pakket is en zij uiteindelijk de beslissing neemt op welk moment zij de aandelen wil of moet verkopen. De situatie rond de grootaandeelhouders van Van Lanschot wordt elke vergadering van de Raad van Commissarissen besproken. De Raad van Bestuur doet dan verslag over de ontwikkelingen in de periode die tussen de twee commissarissenvergaderingen hebben plaats gevonden. En als het nodig is, wordt er in de tussentijd ook over gesproken. Het is iets wat zeer hoog op de agenda staat, maar het blijft zo dat Friesland Bank de verkoper is. En het is nog onduidelijk wanneer Friesland Bank het pakket wil verkopen. Maar als dat duidelijk is, dan staat Van Lanschot haar ter zijde om te komen tot een zo gunstig mogelijke transactie voor haar en haar aandeelhouders. Hij benadrukt nogmaals dat het niet de bedoeling is de indruk te wekken dat de bank achterover zit.

Meneer Spanjer vraagt of Friesland Bank certificaten of aandelen bezit. Volgens hem maakt dit uit omdat een certificaat naar zijn mening minder stemrecht heeft dan een aandeel omdat het administratiekantoor de aandelen van deze certificaten bezit.

De voorzitter laat weten dat Friesland Bank zowel aandelen als certificaten van aandelen heeft. Friesland Bank heeft certificaten van aandelen A en zogenaamde aandelen B. Die aandelen B kunnen geconverteerd worden in certificaten van aandelen A. Een beperking van de aandelen B is dat die uitsluitend overgedragen kunnen worden aan een andere partij met toestemming van de Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen van Van Lanschot.

De vraag wordt gesteld of het voor de instemming van De Nederlandsche Bank nog uitmaakt of het aandelen A of B betreft. De voorzitter laat weten dat dit voor De Nederlandsche Bank geen verschil maakt, het gaat om het totale belang dat in de bank wordt gehouden.

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen over agendapunt 2 zijn. Aangezien deze er niet zijn, stapt hij over naar agendapunt 3.

3. Jaarrekening 2010 en dividend

De voorzitter stelt agendapunt 3a aan de orde.

3a) Vaststelling van de jaarrekening over 2010

De voorzitter vraagt wie het woord wenst over dit onderwerp. Hij geeft het woord aan de heer Smit.

De heer Smit verwijst naar het jaarverslag pagina 66 en noot 30 en merkt op dat hier staat dat de 'interestlasten bankiers en private sector' in 2010 267,7 miljoen euro bedroeg. In 2009 was dat 400,1 miljoen euro. Hij vraagt een uitleg voor dit grote verschil.

De voorzitter laat weten hier naar te kijken en er nog op terug te komen. De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn. Aangezien er geen vragen meer zijn, gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en met degenen die zich van stemming wensen te onthouden. Hij vraagt eerst degenen die tegenstemmen om hun hand op te steken. Dan vraagt hij degenen die zich van stemming wensen te onthouden om hun hand op te steken. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel met algemene stemmen is aangenomen en de jaarrekening over 2010 is vastgesteld.

3b) Voorstel tot uitkering van een dividend van 70 eurocent per aandeel in contanten op de gewone aandelen A en B

Onder verwijzing naar de toelichting van de heer Deckers, laat de voorzitter weten dat volgens het dividendbeleid wordt gestreefd naar een pay-out ratio voor de gewone aandelen die ligt tussen de 40% en 50%. De Raad van Bestuur heeft na goedkeuring van de Raad van Commissarissen besloten van de voor aandeelhouders beschikbare winst van in totaal 56.538.000 euro een bedrag van 27.964.000 euro toe te voegen aan de reserves. Het resterende bedrag van 28.574.000 euro staat ter beschikking van de Algemene Vergadering van Aandeelhouders. De voorzitter stelt het voorstel aan de orde om dit resterende bedrag uit te keren aan de houders van gewone aandelen A en B, hetgeen betekent dat het dividend over 2010 per gewoon aandeel A en B 70 eurocent zal bedragen. Dit komt overeen met een pay-out ratio van 50,5%. De voorzitter voegt toe dat het dividend in contanten beschikbaar zal worden gesteld op 20 mei 2011. Hij vraagt of iemand het woord wenst over dit onderwerp.

De heer Tiemstra krijgt het woord en hij vraagt of de verliezen van de vorige jaren nu zijn ingehaald.

De voorzitter laat weten dat in 2009 een verlies is gemaakt dat beduidend kleiner was dan de winst die in 2010 is gemaakt. Dus wat dat betreft kan je zeggen dat het verlies is ingehaald.

De heer Tiemstra laat weten dat hij het dan verantwoord vindt om dividend uit te keren. Verwijzend naar zijn eerdere vraag over de single A-rating en de triple A-rating, merkt hij op dat naar zijn mening in de toekomst gekeken moet worden hoe zo snel mogelijk tot een hogere rating gekomen kan worden.

De voorzitter zegt dat de heer Deckers in zijn toelichting heeft gesteld dat de bank streeft naar een verdere versterking van het kernkapitaal in de komende jaren. Daarnaast voldoet Van Lanschot ruimschoots aan Basel 3, althans voorzover de kennis hierover thans reikt. De

versterking van het kernkapitaal is een belangrijke factor voor de rating. De Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen zullen telkens een afweging moeten maken tussen de versterking van het kernkapitaal enerzijds en het dividendbeleid anderzijds.

De voorzitter vraagt of iemand anders nog vragen heeft over het voorstel. Aangezien dit niet het geval is, gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en met degenen die zich van stemming wensen te onthouden. Hij vraagt eerst degenen die tegenstemmen om hun hand op te steken. Dan vraagt hij degenen die zich van stemming wensen te onthouden om hun hand op te steken. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel om een bedrag van 28.574.000 euro uit te keren aan de houders van gewone aandelen A en B met algemene stemmen is aangenomen. Dit betekent dat het dividend over 2010 per gewoon aandeel A en B 70 eurocent zal bedragen.

De voorzitter gaat over naar agendapunt 4.

4. Kwijting Raad van Bestuur en Raad van Commissarissen

4a) Voorstel om aan de leden van de Raad van Bestuur kwijting te verlenen voor het door hen gevoerde bestuur in het boekjaar 2010

De voorzitter stelt agendapunt 4a aan de orde. Het voorstel om aan de leden van de Raad van Bestuur kwijting te verlenen voor het door hen gevoerde bestuur in het boekjaar 2010 wordt gedaan voorzover van dat bestuur blijkt uit de jaarrekening of uit informatie die anderszins voorafgaand aan de vaststelling van de jaarrekening aan de algemene vergadering is verstrekt. Voor de goede orde wijst de voorzitter er op dat de gevraagde kwijting wordt verleend aan de leden van de Raad van Bestuur die gedurende het boekjaar 2010 in functie waren. Gedurende het gehele boekjaar waren de heer Deckers en Sevinga lid van de Raad van Bestuur. De heer Huisman is vanaf 6 mei 2010 lid van de Raad van Bestuur en de heer Korthout vanaf 27 oktober 2010. De voorzitter vraagt of iemand het woord wenst. Aangezien dit niet geval is, gaat de voorzitter over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en met degenen die zich van stemming wensen te onthouden. Hij vraagt eerst degenen die tegenstemmen om hun hand op te steken. Dan vraagt hij degenen die zich van stemming wensen te onthouden om hun hand op te steken. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel om de Raad van Bestuur kwijting te verlenen voor het door hen gevoerde bestuur over het boekjaar 2010 met algemene stemmen is aangenomen.

4b) Voorstel om aan de leden van de Raad van Commissarissen kwijting te verlenen voor de uitoefening van hun toezicht op het gevoerde bestuur in het boekjaar 2010

De voorzitter gaat over naar agendapunt 4b. Het voorstel om aan de leden van de Raad van Commissarissen kwijting te verlenen voor hun toezicht, wordt gedaan voorzover daarvan blijkt uit de jaarrekening of uit informatie die anderszins voorafgaand aan het vaststellen van de jaarrekening aan de algemene vergadering is verstrekt. De voorzitter vraagt of iemand het woord wenst.

Aangezien dit niet geval is, gaat de voorzitter over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en met degenen die zich van stemming wensen te onthouden. Hij vraagt eerst degenen die tegenstemmen om hun hand op te steken. Dan vraagt hij degenen die zich van stemming wensen te onthouden om hun hand op te steken. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel om de Raad van

Commissarissen kwijting te verlenen voor het door hen gehouden toezicht in 2010 met algemene stemmen is aangenomen.

5. Implementatie Code Banken en toelichting corporate governance structuur

De voorzitter deelt mede dat hij een korte toelichting wil geven op de implementatie van de Code Banken door Van Lanschot. Daarna zal hij stilstaan bij de Corporate Governance Code. De hoofdlijnen van de corporate governancestructuur staan beschreven op pagina 49 t/m 59 van het jaarverslag.

De Code Banken is op 1 januari 2010 in werking getreden. De Code bevat principes op het gebied van de Raad van Commissarissen, de Raad van Bestuur, risicomanagement, audit en het beloningsbeleid. De Code Banken is van toepassing op alle banken die beschikken over een bankvergunning verleend op grond van de Wet op het financiële toezicht. Banken die deel uitmaken van een groep kunnen onderdelen van de Code op groepsniveau dan wel geconsolideerd toepassen. De toepassing van de Code Banken wordt aanbevolen voor buitenlandse dochtermaatschappijen.

Van Lanschot past de Code Banken geconsolideerd toe, hetgeen wil zeggen dat de Code wordt geïmplementeerd op het niveau van F. van Lanschot bankiers N.V. en dat onderdelen worden geïmplementeerd bij Kempen en Co N.V. Daarnaast past Van Lanschot de Code ook toe op de buitenlandse dochtermaatschappijen van Van Lanschot in België, Luxemburg, Zwitserland en op Curaçao, tenzij plaatselijke wet- en regelgeving of praktische aspecten die samenhangen met de beperkte schaalgrootte van de buitenlandse activiteiten uitzonderingen rechtvaardigen.

Van Lanschot heeft de Code Banken geïmplementeerd. De voorzitter laat weten op hoofdlijnen uiteen te zetten welke activiteiten Van Lanschot in 2009 en 2010 heeft ondernomen in het kader van deze implementatie. Hij zal ook aangeven wat Van Lanschot in 2011 nog van plan is in het kader van de verdere implementatie van de Code Banken.

- 1.) De reglementen van de Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen zijn aangepast en in overeenstemming gebracht met de bepalingen uit de Code Banken.
- 2.) Ook de reglementen van de Risicocommissie, de Audit- en Compliancecommissie, de Selectie- en de Benoemingscommissie en de Remuneratiecommissie zijn aangepast aan de Code Banken.
- 3.) De profielschets van de Raad van Commissarissen is aangepast aan de Code Banken. De wijzigingen zijn met de ondernemingsraad besproken en in de aandeelhoudersvergadering van vorig jaar.
- 4.) De leden van de Raad van Bestuur hebben een zogenaamde moreel-ethische verklaring ondertekend en de tekst van deze verklaring is op de website van Van Lanschot geplaatst.
- 5.) Er is een programma van permanente educatie voor de leden van de Raad van Bestuur en de leden van de Raad van Commissarissen gestart. De voorzitter refereert aan zijn eerdere woorden hierover. Er zijn in 2010 drie bijeenkomsten gehouden, en in 2011 is inmiddels een vierde bijeenkomst gehouden.

6.) Cliënt centraal; het centraal stellen van het belang van de cliënt komt al jaren tot uitdrukking in de strategische doelstellingen van Van Lanschot. In 2009 is de strategie verder aangescherpt. Toen is de volgende doelstelling toegevoegd: Het hanteren en continu verbeteren van een klantzorgbeleid dat toonaangevend is in de sector en het wettelijke kader overstijgt. Ook cliënttevredenheid is een belangrijke strategische doelstelling, namelijk het behouden van de voorsprong op de benchmark in de loyaliteitsindex. Bovendien staat de cliënt centraal in de dienstverlening. De dienstverlening bestaat primair uit persoonlijk advies op het gebied van vermogensvorming en vermogensbeheer. De persoonlijke relatie met de cliënt heeft bij Van Lanschot altijd voorop gestaan. Om de kwaliteit van de advisering te waarborgen zal Van Lanschot ook in 2011 blijven investeren in vakbekwaamheid en deskundigheid van haar medewerkers.

Al in 2005, dus zes jaar geleden, is door van Lanschot gesteld dat de balans er is voor de cliënt. Daaruit blijkt dat het belang van de cliënt leidend is. Van Lanschot handelt nauwelijks voor eigen rekening en risico.

Dat de cliënt centraal staat blijkt ook uit het feit dat Van Lanschot de nettodistributievergoedingen die zij ontvangt, doorgeeft aan haar vermogensbeheercliënten. Dit bevestigt de onafhankelijkheid en de transparantie die Van Lanschot nastreeft voor haar cliënten. De strategische doelstellingen vormen de basis voor de managementagenda 2011. Deze doelstellingen met betrekking tot klantzorg en klanttevredenheid vormen een belangrijk onderdeel van die agenda. De doelstellingen zijn gespecificeerd naar doelstellingen voor de verschillende afdelingen, kantoren en persoonlijke doelstellingen van de medewerkers voor dit jaar. Deze doelstellingen zijn mede de basis en randvoorwaardelijk voor het vaststellen van een eventuele variabele beloning voor de medewerkers.

Binnen Van Lanschot is het project “cliëntbelang centraal” gestart onder leiding van de heer Sevinga. De projectgroep zal een initiërende en een coördinerende rol spelen bij de manier waarop in 2011 binnen de gehele Van Lanschot-organisatie verder invulling wordt gegeven aan het centraal stellen van het belang van de cliënt.

7.) Voor nieuwe producten kent Van Lanschot een productgoedkeuringsproces zoals beschreven in de Code Banken. De heer Deckers wees daar al op. In deze procedure wordt expliciet aandacht besteed aan het aspect klantzorg. Voor bestaande producten kent Van Lanschot de product review-procedure. In deze procedure worden bestaande producten opnieuw doorgelicht waarbij onder meer aandacht wordt besteed aan klantzorg. Van Lanschot streeft ernaar om alleen producten aan te bieden die passend zijn, toegevoegde waarde hebben voor de cliënt en een juiste prijs-kwaliteit verhouding hebben. Daarnaast is het streven dat de productinformatie volledig, begrijpelijk en toegankelijk is.

8.) Het beloningsbeleid bij Van Lanschot is aangepast. Een voorstel tot aanpassing van het beloningsbeleid voor de leden van de Raad van Bestuur is vorig jaar tijdens de Algemene Vergadering van Aandeelhouders goedgekeurd. In 2010 is ook gewerkt aan de ontwikkeling van een nieuw variabel beloningsbeleid voor de overige medewerkers. Dit beleid is in juni 2010 vastgesteld. Vervolgens is gewerkt aan de nadere invulling van de processen die betrekking hebben op het beloningsbeleid en die moeten waarborgen dat het beleid in zijn uitvoering beheerst en zorgvuldig is. Bij de opstelling van het beloningsbeleid is onder meer rekening gehouden met de Code Banken en de principes voor een beheerst beloningsbeleid die DNB en AFM hebben gepubliceerd.

9.) In 2010 heeft de Raad van Commissarissen de risicobereidheid van Van Lanschot goedgekeurd. Er is een bijbehorend proces ontwikkeld om de risicobereidheid te monitoren. De risicobereidheid wordt vier keer per jaar door de Raad van Bestuur beoordeeld. De Raad van Commissarissen bekijkt de risicobereidheid ieder halfjaar. Eenmaal per jaar worden de uitgangspunten voor de risicobereidheid door de Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen gezamenlijk herijkt.

Van Lanschot volgt alle principes en best-practice bepalingen van de Corporate Governance Code, met uitzondering van best-practice bepaling II.2.8. voor wat betreft de voorzitter van de Raad van Bestuur. Volgens deze bepaling bedraagt de vergoeding bij ontslag maximaal eenmaal het vaste jaarsalaris. Bij de voorgenomen herbenoeming van de voorzitter als lid van de Raad van Bestuur per 1 januari 2012, zie agendapunt 7, zal deze vergoeding worden teruggebracht naar eenmaal het vaste jaarsalaris. Op dit punt zal dan dus niet meer van de Corporate Governance Code worden afgeweken.

De voorzitter vraagt of er iemand over dit onderwerp het woord wenst te voeren.

De heer Smit krijgt het woord en vraagt of er sprake is van een claw-back clause bij vertrek van een lid van de Raad van Bestuur.

De voorzitter antwoordt dat er geen specifieke claw-back bepaling bij vertrek van een lid van de Raad van Bestuur geldt, maar dat er wel een algemene claw-back bepaling is.

De voorzitter vraagt of anderen nog het woord wensen. Nu dit niet het geval is, gaat de voorzitter over naar het volgende agendapunt.

6. Voorstel tot wijziging van het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur

De voorzitter begint met de mededeling dat tijdens de aandeelhoudervergadering van vorig jaar het beloningsbeleid voor de Raad van Bestuur is vastgesteld. Het is gebruik bij Van Lanschot om dit beleid iedere twee jaar te herijken. Echter, sinds 1 januari 2011 is de Regeling beheerst beloningsbeleid Wft 2011 van kracht, die door De Nederlandsche Bank is vastgesteld. De structuur van het door de aandeelhoudersvergadering in 2010 vastgestelde beloningsbeleid voor de Raad van Bestuur moet als gevolg van deze nieuwe regelgeving op enkele onderdelen worden herzien. De voorzitter benadrukt dat het alleen wijzigingen in de structuur betreft. Voor het overige blijft het bestaande beleid van kracht, inclusief de uitgangspunten en de beloningsniveau's.

De voorzitter laat weten dat de uitgangspunten voor het beloningsbeleid en de beloningsniveau's zoals die vorig jaar zijn vastgesteld op de geprojecteerde sheet te zien zijn. Hij voegt toe dat ook het principe dat winst voor Van Lanschot een voorwaarde vooraf is voor de toekenning van de variabele beloning, blijft gelden. Als er geen winst gemaakt wordt, zal er geen variabele beloning worden uitgekeerd.

De wijziging van het beloningsbeleid beperkt zich tot drie onderwerpen in de structuur van de variabele beloning.

1.) Als eerste de verhouding cash/aandelen.

De nieuwe regelgeving schrijft voor dat minimaal 50% van de variabele beloning in aandelen of vergelijkbare eigendomsbelangen moet worden uitbetaald. Het beleid zoals dat vorig jaar is

vastgesteld is hiermee in lijn, aangezien 50% van de variabele beloning wordt uitbetaald in onvoorwaardelijke certificaten van gewone aandelen A. De voorzitter vermeldt dat overal waar hij hierna bij dit agendapunt aandelen zal noemen, certificaten van gewone aandelen A worden bedoeld.

De Raad van Commissarissen stelt echter voor om het percentage dat wordt uitgekeerd in aandelen te verhogen naar 60%. Dat betekent dat een eventuele variabele beloning dus voor 60% in voorwaardelijke aandelen wordt uitbetaald en voor 40% onvoorwaardelijk in cash. Hiermee wordt nog meer nadruk gelegd op de lange termijn bij de toekenning van de variabele beloning.

2.) Het tweede punt betreft de uitgestelde betaling. In het huidige beloningsbeleid geschiedt de toekenning van het gedeelte van de variabele beloning in aandelen in de vorm van onvoorwaardelijke aandelen met een lock-up periode van vijf jaar. De nieuwe regelgeving schrijft voor dat een aanzienlijk deel van de variabele beloningcomponent voorwaardelijk moet worden toegekend over een periode van ten minste drie jaar.

De Raad van Commissarissen stelt voor om het gedeelte van de variabele beloning dat in aandelen wordt toegekend – dat is zoals gezegd 60% van de variabele beloning - voorwaardelijk wordt toegekend. Na drie jaar worden de aandelen onvoorwaardelijk indien (i) de financiële toestand van de organisatie in het jaar van uitgestelde betaling dat toelaat; (ii) de genomen risico's zijn hertoetst en er zich geen materiële onverwachte of niet ingecalculerde risico's hebben voorgedaan; en (iii) het lid van de Raad van Bestuur zijn dienstverband met Van Lanschot niet heeft opgezegd.

Afhankelijk van de realisatie van de voorwaarden kan de variabele beloning geheel of gedeeltelijk neerwaarts worden aangepast.

De toe te kennen aandelen kennen in beginsel een lock-up periode van vijf jaar. Na drie jaar kan de toekenning van deze aandelen onvoorwaardelijk worden en na het onvoorwaardelijk worden van de aandelen moeten deze nog minimaal twee jaar worden aangehouden. In totaal is de periode waarna een lid van de Raad van Bestuur over de aandelen kan beschikken dus minimaal vijf jaar. Wat dat betreft is er geen verschil met de huidige situatie.

De voorzitter laat weten dat hij graag een toelichting geeft over hoe met de toekenning van de aandelen zal worden omgegaan.

Het bedrag waarvoor aandelen voorwaardelijk worden toegekend, wordt direct bij de toekenning omgezet in een aantal aandelen dat gelijk is aan dat bedrag. In het voorbeeld op de sheet, in het jaar nul. Op het moment van het onvoorwaardelijk worden van de aandelen zal het bedrag aan niet genoten dividend gedurende drie voorwaardelijke jaren in de vorm van additionele aandelen worden uitbetaald. Bij het onvoorwaardelijk worden van de aandelen mag ter compensatie van het bedrag dat aan af te dragen loonbelasting moet worden betaald, een navenant aantal aandelen worden verkocht. Op dit punt wordt afgeweken van de best-practice bepaling II.2.5. van de Corporate Governance Code en bepaling 6.3.4. van de Code Banken. Deze bepalingen stellen namelijk dat aandelen die zonder financiële tegenprestatie aan bestuurders worden toegekend, voor een periode van ten minste vijf jaar moeten worden aangehouden. Na het onvoorwaardelijk worden van de aandelen, moeten de aandelen nog twee jaar worden aangehouden. In totaal is de periode waarna een lid van de Raad van Bestuur over de overige aandelen kan beschikken dus – zoals gezegd - minimaal vijf jaar.

3.) Als derde punt de lange termijn prestatie. In het huidige beleid wordt bij de formulering van de jaarlijkse doelstellingen de nadruk gelegd op de lange termijn. De doelstellingen liggen in lijn met de strategie en hebben een verhouding van 60% financieel en 40% niet-financieel. Dit blijft behouden. Volgens de Regeling van De Nederlandsche Bank moet de prestatiebeoordeling over meerdere jaren plaatsvinden om te verzekeren dat de beoordeling is gebaseerd op lange termijn prestaties.

Om hieraan te voldoen wordt aan de langetermijndoelstellingen van de leden van de Raad van Bestuur een billijkheidstoets toegevoegd. Daarmee wordt getoetst of de realisatie van de jaarlijks vastgestelde individuele doelstellingen over een periode van drie jaar ook heeft geleid tot de realisatie van de vooraf geformuleerde criteria voor de lange termijn van de bank. Zoals eerder vermeld, staat in de toelichting op de agenda abusievelijk een periode van vijf jaar vermeld. Op basis van de uitkomsten van de toets kan de beloning neerwaarts worden bijgesteld.

Deze billijkheidstoets voor de langetermijndoelstellingen zal in combinatie met de voorwaardelijke toekenning van de aandelen voor een periode van drie jaar, de lange termijn belangen van de bank dienen.

De voorzitter merkt op dat uit het vorenstaande is af te leiden dat gekozen is voor een variabele beloningsstructuur die eenvoudig en eenduidig uitlegbaar is. Hij benadrukt dat de Raad van Commissarissen dat belangrijk vindt.

Hij sluit zijn toelichting af met de opmerking dat De Nederlandsche Bank het beloningsbeleid van de banken, en dus ook het beloningsbeleid van Van Lanschot, aan de Regeling beheerst beloningsbeleid zal gaan toetsen. Hij vraagt de vergadering daarom om er mee in te stemmen dat het beloningsbeleid voor de leden van de Raad van Bestuur - waar nodig - door de Raad van Commissarissen kan worden aangepast indien opmerkingen van De Nederlandsche Bank daartoe aanleiding geven. Hij benadrukt dat het dan moet gaan om kleine wijzigingen en geen fundamentele wijzigingen, want dan komt de Raad van Commissarissen er bij de aandeelhouders op terug.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Bouwdijk Bastiaanse omdat de ondernemingsraad heeft aangegeven van haar spreekrecht met betrekking tot dit agendapunt gebruik te willen maken.

De heer Van Bouwdijk Bastiaanse laat weten dat de ondernemingsraad het beloningsbeleid van Van Lanschot in zijn totaliteit heeft bekeken en dat dit totale beleid is besproken in de ondernemingsraad. Dus niet specifiek voor de Raad van Bestuur.

De voorzitter vraagt of er iemand anders over dit onderwerp het woord wenst te voeren. De heer Smit krijgt het woord.

De heer Smit refereert aan het bericht dat in de pers is verschenen over het feit dat de Raad van Bestuur voorlopig afziet van de variabele beloning over 2010 en dat zij de uitkering van deze beloning laat afhangen van de bestending van het in 2010 ingezette herstel van de bank. Hij merkt op dat dit wat onduidelijkheid tegenover de aandeelhouders heeft geschepd. Vorig jaar heeft de heer Deckers ook al afstand gedaan van 50.000 euro. Bij sommige kritische geesten is dit overgekomen als een publiciteitsstunt. Hij vraagt wat de voorzitter kan

aanvoeren om dat tegen te spreken.

De voorzitter geeft aan hier graag op in te gaan. De Raad van Commissarissen stelt aan het begin van het jaar de doelstellingen voor de Raad van Bestuur vast. Die doelstellingen bestaan, zoals al gezegd is, voor 60% uit financiële doelstellingen en voor 40% uit niet financiële doelstellingen. Een aantal van die doelstellingen is gemeenschappelijk. Dezelfde doelstellingen gelden dan voor ieder lid van de Raad van Bestuur. Daarnaast kan de Raad van Commissarissen differentiatie aanbrenge per individueel lid van de Raad van Bestuur al naar gelang zijn aandachtsgebied. De Raad van Commissarissen toetst die doelstellingen aan het begin van het jaar daarop. Met name de financiële doelstellingen zijn natuurlijk afhankelijk van het jaarresultaat. Ook dit jaar heeft de Raad van Commissarissen de doelstellingen getoetst en zij is tot de conclusie gekomen dat er geen enkele reden was om geen variabele beloning uit te keren. In die beslissing is ook meegewogen het feit dat Van Lanschot geen staatssteun nodig heeft gehad en op eigen kracht door de crisis is gekomen, met name door het daadkrachtige optreden van de Raad van Bestuur. Van Lanschot heeft een uitstekende solvabiliteits- en liquiditeitspositie. Daarnaast is zojuist door de vergadering het voorstel tot uitkering van een dividend van 70 eurocent goedgekeurd. Mede op die gronden en het feit dat Van Lanschot zich in een sterk opgaande lijn bevindt, zag de Raad van Commissarissen geen enkele reden om geen variabele beloning toe te kennen en uit te keren. De variabele beloning over 2010 is dus vastgesteld en is ook gereserveerd ten laste van de winst over 2010. Vervolgens is op verzoek van de Raad van Bestuur en in goed overleg met de Raad van Bestuur besloten om de uitbetaling van de variabele beloning voorlopig op te schorten. Volgens de voorzitter is het overduidelijk dat dit mede is ingegeven door de grote tumult dat onlangs ontstond nadat bij een andere, wat grotere bank, de variabele beloning werd toegekend en uitgekeerd en vervolgens onder druk van de publieke opinie is terugbetaald. De Raad van Commissarissen zal in de loop van dit jaar beoordelen of het ingezette herstel van de bank zich voortzet waardoor de opschorting kan worden beëindigd en de uitkering alsnog gedaan kan worden. Voorzover het er nu naar uit ziet zal dit gebeuren aan de hand van de halfjaarcijfers.

De heer Smit vraagt of de persoonlijke leningen die aan sommige leden van de Raad van Bestuur en de Raad van Commissarissen zijn verstrekt tegen personeelscondities zijn verleend.

De voorzitter laat weten dat leningen die verstrekt zijn aan de leden van de Raad van Bestuur wel tegen personeelscondities geschieden en dat de leningen die verstrekt zijn aan leden van de Raad van Commissarissen niet tegen personeelscondities, maar commerciële condities geschieden.

De heer Smit vraagt vervolgens of de personeelscondities ook nog gelden als het betreffende lid van de Raad van Bestuur Van Lanschot heeft verlaten.

De voorzitter antwoordt dat de personeelscondities geldig blijven in geval van pensionering, maar niet bij het eerder verlaten van de bank. Hij voegt hieraan toe dat je een lange theoretische discussie kunt houden over de vraag of het wel of niet terecht is dat je aan de leden van de Raad van Bestuur en/of de Raad van Commissarissen bijvoorbeeld hypotheek op een eigen huis verleent. Ook binnen de toezichthouder is daarover altijd discussie geweest, weet de voorzitter uit eigen ervaring. Zo kan de toezichthouder zich op het standpunt stellen dat het juist ten behoeve van de transparantie goed is als de betrokken bestuurder bij de eigen bank bankiert. Zo geldt voor commissarissen en leden van de Raad van Bestuur een

locatieplicht voor effecten. Dit betekent dat zij in beginsel voor effecten een effectenrekening bij de bank moeten aanhouden waar ze bestuurder of commissaris zijn. Zo kan De Nederlandsche Bank en de afdeling Compliance toegang krijgen tot de transacties die het betrokken lid van de Raad van Bestuur of de Raad van Commissarissen doet.

De voorzitter vraagt of er nog meer vragen zijn over het beloningsbeleid.

De heer Vrendenburg merkt op dat hij het maatschappelijk onverantwoord vindt om zo lang te praten over eigen beloningsstructuren. Hij heeft dit vorig jaar ook al gezegd en wil dit nu weer herhalen. Naar zijn mening moet er voor gewaakt worden dat er zoveel tijd gependeed wordt aan het elk jaar opnieuw aanpassen van de regels om tot een nog betere beloningsstructuur te komen. Voorts merkt hij op dat als deze beloningsregeling nog niet door De Nederlandsche Bank is goedgekeurd, hij het onjuist en onzorgvuldig vindt om de aandeelhouders om instemming te vragen met min of meer een carte blanche.

De voorzitter laat weten dat hij de gevoelens van de heer Vrendenburg ten aanzien van de mate waarin tijdens aandeelhoudersvergaderingen aandacht aan dit onderwerp wordt besteed, begrijpt. Maar hij attendeert de heer Vrendenburg er ook op dat het beloningsbeleid in het algemeen en het beloningsbeleid bij financiële instellingen in het bijzonder, heel hoog op de maatschappelijke agenda staat. Dat leidt ertoe dat overheden en toezichthouders nieuwe regels en eisen stellen aan het beloningsbeleid en dit beleid nauwkeurig bekijken. En dat heeft weer het onvermijdelijke gevolg dat tijdens de aandeelhoudersvergadering aan het beloningsbeleid aandacht moet worden besteed omdat de Algemene Vergadering van Aandeelhouders het beloningsbeleid voor de leden van de Raad van Bestuur vaststelt. De voorzitter gaat ervan uit dat zodra de maatschappelijke discussie zijn weerslag heeft gevonden in diverse regelgeving, de normale tweejaarlijkse cyclus kan terugkeren waarbij de Raad van Commissarissen het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur één keer per twee jaar toetst. Ten aanzien van het andere punt deelt de voorzitter mede dat als De Nederlandsche Bank bij de toetsing van het voorstel dat hier wordt gedaan fundamentele wijzigingen ter tafel brengt, de Raad van Commissarissen het aangepaste beloningsbeleid opnieuw aan de aandeelhoudersvergadering zal voorleggen. De wijzigingen die de voorzitter hier bedoelt, doelen op kleine technische wijzigingen die De Nederlandsche Bank nodig acht. De voorzitter benadrukt dat over het voorgelegde voorstel met een externe juridische adviseur overleg is gevoerd en dat deze adviseur van mening is dat het voorgestelde beleid past binnen de eisen die De Nederlandsche Bank stelt. Van Lanschot gaat er daarom vanuit dat als er opmerkingen van De Nederlandsche Bank komen, dit slechts tot kleine amendementen zal leiden.

De heer Deckers vraagt om een beetje begrip ten aanzien van dit tweede punt van de heer Vrendenburg. Hij laat weten dat Van Lanschot in een spagaat zit. De Algemene Vergadering van Aandeelhouders stelt het beloningsbeleid voor de Raad van Bestuur vast. Op 16 december vorig jaar zijn door het “Committee of European Banking Supervisors” (tegenwoordig “European Banking Authority”) richtlijnen gepubliceerd die door De Nederlandsche Bank zijn vertaald in toezichtregels die vanaf 1 januari 2011 gelden. Het was onmogelijk om tussen 16 december 2010 en 1 januari 2011 een nieuw beloningsbeleid op te stellen dat ook nog eens door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders was goedgekeurd. Van Lanschot heeft zo snel mogelijk haar beloningsbeleid aangepast aan de nieuwe regels. Dit nieuwe beleid is besproken met De Nederlandsche Bank. Zij heeft echter laten weten dat zij er nog eens rustig naar gaat kijken en er in juni, juli, wellicht september, op terug zal komen. Het is daarom niet uit te sluiten dat De Nederlandsche Bank nog met aanvullende opmerkingen komt. De heer Deckers benadrukt dat hij natuurlijk het liefst direct feedback van De Nederlandsche Bank

had gekregen en daarna het aangepaste beleid aan de aandeelhoudersvergadering had voorgelegd. Gezien de contacten die er tot zover met De Nederlandsche Bank zijn geweest, verwacht Van Lanschot geen grote opmerkingen meer, maar slechts kleine technische wijzigingen. Indien de opmerkingen van De Nederlandsche Bank onverhoopt toch tot grote structuurwijzigingen leiden, dan wordt een aangepast voorstel uiteraard weer aan de aandeelhoudersvergadering voorgelegd. De heer Deckers benadrukt dat Van Lanschot op dit moment gewoon klem zit tussen enerzijds de bevoegdheid van de aandeelhoudersvergadering tot vaststelling van het beloningsbeleid voor de Raad van Bestuur en anderzijds De Nederlandsche Bank die toeziet op de naleving van de door haar gestelde regels per 1 januari 2011.

De voorzitter vraagt of iemand anders nog het woord wenst over dit agendapunt. Aangezien dit niet het geval is, gaat hij over tot stemming over het voorstel tot wijziging van het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming onthoudt. Eén persoon onthoudt zich van stemming. De voorzitter deelt mede dat hij ervan uit gaat dat de overige stemgerechtigden voor het voorstel stemmen. Hij constateert dat de meerderheid van de houders van certificaten en aandelen instemt met de aanpassing van het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur conform het voorstel.

7. Kennisgeving van de voorgenomen herbenoeming van de heer Deckers tot lid van de Raad van Bestuur met ingang van 1 januari 2012

De voorzitter deelt mede dat de heer Deckers tot 1 januari 2012 benoemd is tot lid van de Raad van Bestuur. Conform artikel 16 lid 1 van de statuten van Van Lanschot geeft de Raad van Commissarissen de Algemene Vergadering van Aandeelhouders kennis van de voorgenomen herbenoeming van de heer Deckers tot lid van de Raad van Bestuur. De herbenoeming zal plaatsvinden met ingang van 1 januari 2012 tot uiterlijk de dag van de jaarlijkse Algemene Vergadering van Aandeelhouders die gehouden wordt na 1 januari 2016. Bij deze herbenoeming zal de heer Deckers weer door de Raad van Commissarissen als voorzitter worden aangewezen. Zoals hiervoor - en tijdens de Algemene Vergadering van Aandeelhouders op 6 mei 2010 - is medegedeeld zal de Raad van Commissarissen de vergoeding van de heer Deckers bij onvrijwillig ontslag per 1 januari 2012 terug brengen van twee vaste jaarsalarissen naar één vast jaarsalaris. Dit is in overeenstemming met de Corporate Governance Code. De beloning van de heer Deckers is conform het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur dat op 6 mei 2010 door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders is vastgesteld. Nu het voorstel tot wijziging van het beloningsbeleid van de Raad van Bestuur zojuist is aangenomen, zal de structuur van de beloning van de heer Deckers conform dit voorstel worden aangepast. De voorzitter vraagt wie hij het woord over dit onderwerp mag geven.

Omdat niemand het woord wenst, gaat de voorzitter over naar agendapunt 8.

8. Statutenwijziging

De voorzitter geeft aan dat dit voorstel wordt gedaan om de statuten aan te passen aan inmiddels vastgestelde nieuwe wetgeving. De Wet ter implementatie van aandeelhoudersrechten en de Wet spreekrecht ondernemingsraad zijn per 1 juli 2010 in werking getreden. Als gevolg hiervan zijn diverse bepalingen in de huidige statuten niet meer in overeenstemming met de wet. Daarnaast worden nog een aantal technische of tekstuele

wijzigingen voorgesteld. Voor een gedetailleerde toelichting op het voorstel tot statutenwijziging verwijst de voorzitter naar de afzonderlijke toelichting op dit voorstel, die tegelijkertijd met de agenda gepubliceerd is. Ook de letterlijke tekst van de voorgestelde wijzigingen is op datzelfde moment beschikbaar gesteld. De voorzitter vraagt of iemand het woord wenst.

De heer Spanjer vraagt het woord en merkt op dat het tegenwoordig gebruikelijk is om de nieuwe oproepingstermijn van 42 dagen in de statuten op te nemen evenals de nieuwe registratiedatum van 28 dagen. Hij vraagt of deze termijnen in deze statutenwijziging zijn meegenomen.

De voorzitter antwoordt dat deze wijzigingen meegenomen zijn.

De voorzitter vraagt of iemand anders nog het woord wenst over dit agendapunt. Aangezien dit niet het geval is, gaat hij over tot stemming over het voorstel tot statutenwijziging. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. Hij merkt op dat één persoon zich van stemming onthoudt. De voorzitter deelt mede dat hij ervan uitgaat dat de overige stemgerechtigden voor het voorstel stemmen. Hij constateert dat de meerderheid van de houders van certificaten en aandelen instemt met het voorstel tot statutenwijziging.

9. Wijzigingen in de profielschets van de Raad van Commissarissen

De voorzitter laat weten dat de Raad van Commissarissen de profielschets van de Raad van Commissarissen heeft aangepast. De wijzigingen zijn aangebracht naar aanleiding van de per 1 januari 2011 in werking getreden Beleidsregel Deskundigheid 2011, die De Nederlandsche Bank en de Autoriteit Financiële Markten hebben vastgesteld. In deze beleidsregel is onder meer opgenomen wat de toezichhouders onder deskundigheid verstaan. Naar verwachting zullen deze deskundigheidseisen per 1 juli 2011 ook gaan gelden voor commissarissen van onder andere banken. Het leek de Raad van Commissarissen nuttig om de profielschets vooruitlopend hierop reeds in lijn met de beleidsregel aan te passen. De tekst van de gewijzigde profielschets waarin de inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de vorige profielschets zijn aangegeven, is als bijlage 1 bij de agenda gepubliceerd. De voorzitter vraagt wie het woord wenst over dit onderwerp.

Aangezien niemand het woord wenst, stapt de voorzitter over naar agendapunt 10.

10. Samenstelling van de Raad van Commissarissen

10a) Kennisgeving van vacatures en profielen; gelegenheid tot het doen van een aanbeveling

De voorzitter laat weten dat volgens het rooster van aftreden na afloop van deze aandeelhoudersvergadering de heer De Monchy, de heer Slippens, de heer Duron en hijzelf als commissaris zullen aftreden. Voor de profielen van de vacatures die hierdoor in de Raad van Commissarissen ontstaan, verwijst de voorzitter naar de profielschets van de Raad van Commissarissen en naar de individuele profielschetsen die voor deze vacatures zijn opgesteld. Deze profielschetsen zijn als bijlage bij de agenda voor deze vergadering gepubliceerd. Omdat de heer De Monchy twaalf jaar zitting heeft in de Raad van Commissarissen, is de heer De Monchy niet herbenoembaar. De Raad van Commissarissen is de heer De Monchy zeer dankbaar voor de belangrijke bijdrage die hij gedurende deze twaalf jaar voor Van Lanschot,

en in het bijzonder voor de Raad van Commissarissen, heeft geleverd. Als specialist op onder meer corporate governance kon de heer De Monchy namens de Raad van Commissarissen goed toezicht houden op de zorgvuldige implementatie van de Code Tabaksblat en de wijzigingen die daarop weer volgden. Ook aspecten als klantzorg en compliance hadden zijn speciale aandacht.

Voor de vacature die ontstaat door het aflopen van de benoemingstermijn van de heer Slippens bestaat een versterkt aanbevelingsrecht van de ondernemingsraad als bedoeld in artikel 23, lid 3 van de statuten van Van Lanschot N.V. Voor de overige vacatures bestaat een gewoon recht van aanbeveling van de ondernemingsraad. De ondernemingsraad heeft aangegeven de heer Slippens aan te bevelen voor herbenoeming als lid van de Raad van Commissarissen en daarmee gebruik te maken van haar versterkt recht van aanbeveling. De ondernemingsraad heeft daarnaast aangegeven geen personen aan te bevelen voor de vacatures die ontstaan door het aflopen van de benoemingstermijn van de heer De Monchy, de heer Duron en de voorzitter. De Algemene Vergadering van Aandeelhouders heeft ook het recht om personen aan te bevelen. De voorzitter biedt daarom de aandeelhouders de gelegenheid om personen aan te bevelen om als commissarissen door de Raad van Commissarissen te worden voor te gedragen. Hij vraagt wie het woord wenst.

De voorzitter constateert dat er geen personen door de vergadering worden aanbevolen. Hij geeft aan over te gaan naar de voordrachten die door de Raad van Commissarissen gedaan zullen worden. Hij laat weten dat de Raad van Commissarissen van mening is dat met de navolgende voordrachten invulling wordt gegeven aan de gewenste kennis en ervaring die is opgenomen in de individuele profielschetsen die voor de vacatures zijn opgesteld. De CV's van de voor te dragen personen, met daarin opgenomen de gegevens zoals bedoeld in artikel 23, lid 4 van de statuten zijn als bijlage 3, 4, 5 en 6 bij de agenda gepubliceerd. De nieuwe benoemingsperiode van de voor te dragen personen zal aflopen op de dag van de eerste Algemene Vergadering van Aandeelhouders die gehouden wordt nadat vier jaren na de desbetreffende benoeming zijn verlopen.

De voorzitter gaat over naar agendapunt 10b. Hij merkt op dat aangezien dit agendapunt hemzelf aangaat, de heer Streppel als voorzitter van dit agendapunt zal fungeren.

10b) Voorstel tot herbenoeming van de heer De Swaan als lid van de Raad van Commissarissen.

De heer Streppel neemt het woord over van de voorzitter en deelt mede dat de Raad van Commissarissen de heer De Swaan voordraagt om door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders herbenoemd te worden. De heer Streppel geeft aan dat de heer De Swaan door zijn bestuursfuncties bij ABN Amro en De Nederlandsche Bank veel kennis van en ervaring met het bankwezen in ruime zin, het internationale bedrijfsleven en management heeft opgedaan. Door de vele nevenfuncties die hij onder andere in de non-profit sector bekleedt, heeft hij veel deskundigheid en ervaring op sociaal/maatschappelijk vlak. Daarnaast is naar de mening van de Raad van Commissarissen de inbreng van de heer De Swaan als lid en voorzitter van de Raad van Commissarissen de afgelopen vier jaar van veel waarde geweest.

De heer Streppel vraagt of iemand het woord wenst.

De heer Smit krijgt het woord en geeft aan dat hij het niet over de herbenoeming van de heer

De Swaan wil hebben. Hij wil een algemeen punt inzake de samenstelling van de Raad van Commissarissen bespreken. Hij vraagt zich af of de Raad van Commissarissen van Van Lanschot echt uit zeven personen dient te bestaan. Is er zoveel toezicht nodig bij Van Lanschot dat daarvoor zeven personen nodig zijn? Daarnaast vraagt hij zich af waarom het steeds mensen uit de advocatuur moeten zijn.

De heer De Swaan geeft aan dat naar zijn mening een aantal van zeven commissarissen voor een beursgenoteerde organisatie als Van Lanschot helemaal niet te groot is. Hij wijst erop dat het niet alleen om de Raad van Commissarissen gaat, maar dat er ook een aantal commissies zijn die bemand moeten worden; de Risicocommissie, de Audit- en Compliancecommissie, de Remuneratiecommissie en de Selectie- en Benoemingscommissie. Om al deze commissies goed te kunnen bemannen, is een aantal van zeven eerder een minimum. Voorts laat hij weten het erg nuttig te vinden dat in de Raad van Commissarissen van een financiële instelling ten minste één lid zitting heeft met een juridische achtergrond. Hij geeft aan daar zo meteen nader op te gaan.

De heer Smit merkt nog op dat hoe groter de Raad van Commissarissen is, hoe moeilijker het zal zijn om niet te veel afhankelijke commissarissen te hebben.

De heer Streppel vraagt of iemand anders nog het woord wenst. Nu dit niet het geval is gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel tot herbenoeming van de heer De Swaan met algemene stemmen is aangenomen. De Raad van Commissarissen zal de heer De Swaan in de volgende vergadering weer tot voorzitter benoemen.

De heer Streppel geeft het woord weer terug aan de heer De Swaan, voorzitter van de vergadering.

10c) Voorstel tot herbenoeming van de heer Slippens als lid van de Raad van Commissarissen

Bij het volgende agendapunt laat de voorzitter weten dat de ondernemingsraad te kennen heeft gegeven de heer Slippens aan te bevelen voor herbenoeming als lid van de Raad van Commissarissen. Hiermee maakt de ondernemingsraad gebruik van haar versterkt recht van aanbeveling. De Raad van Commissarissen heeft de aanbeveling van de ondernemingsraad overgenomen en draagt daarom de heer Slippens voor om door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders herbenoemd te worden. Als oud-directievoorzitter van Sligro Food Group heeft de heer Slippens onder meer veel kennis op bedrijfseconomisch terrein en ruime ervaring met het besturen van een middelgrote onderneming. Ook beschikt hij over veel deskundigheid en ervaring op het gebied van marketing. Daarnaast is de inbreng van de heer Slippens als lid van de Raad van Commissarissen de afgelopen vier jaar van veel waarde geweest.

De voorzitter vraagt wie het woord wenst te voeren. Aangezien niemand het woord wenst, gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel tot herbenoeming van de heer Slippens met algemene stemmen is aangenomen.

10d) Voorstel tot herbenoeming van de heer Duron als lid van de Raad van Commissarissen

De voorzitter laat weten dat de Raad van Commissarissen de heer Duron voordraagt om door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders herbenoemd te worden. De heer Duron heeft een grote kennis van het bank- en verzekeringswezen door zijn jarenlange loopbaan bij KBC Group. De laatste jaren van zijn loopbaan was hij voorzitter van deze groep. Ook beschikt de heer Duron over veel kennis en ervaring op het gebied van risicomanagement. Daarnaast is de kennis die de heer Duron van de Belgische markt heeft waardevol voor Van Lanschot omdat zij België als haar tweede thuismarkt beschouwt. De inbreng van de heer Duron gedurende de laatste vier jaar is van veel waarde geweest voor de Raad van Commissarissen.

De voorzitter vraagt wie er het woord wenst te voeren. Aangezien niemand het woord wenst, gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel tot herbenoeming van de heer Duron met algemene stemmen is aangenomen.

10e) Voorstel tot benoeming van mevrouw Kersten tot lid van de Raad van Commissarissen

De voorzitter deelt mede dat de Raad van Commissarissen mevrouw Kersten voordraagt om door de Algemene Vergadering van Aandeelhouders benoemd te worden. Zij heeft jarenlange ervaring als advocaat. Vanaf 1989 is zij werkzaam in de ondernemingsrechtelijke praktijk van advocatenkantoor Stibbe. In 1997 is zij partner bij dit kantoor geworden en vanaf 2008 managing partner. Haar ruime kennis en ervaring op het gebied van leidinggeven, het internationale bedrijfsleven en in het bijzonder het ondernemingsrecht zullen waardevol zijn voor Van Lanschot. De Nederlandsche Bank heeft met de voorgenoemde benoeming van mevrouw Kersten ingestemd.

Door de benoeming van mevrouw Kersten tot commissaris van Van Lanschot, heeft Van Lanschot twee commissarissen die niet onafhankelijk zijn in de zin van de best-practice bepaling III.2.2 van de Corporate Governance Code. De Corporate Governance Code bepaalt namelijk dat als het kantoor waaraan een commissaris als adviseur verbonden is, in het jaar voorafgaand aan de benoeming van deze commissaris advieswerkzaamheden voor de betreffende vennootschap heeft verricht, die commissaris niet als onafhankelijk geldt. Stibbe is één van de advocatenkantoren waarmee Van Lanschot werkt. Door de benoeming van mevrouw Kersten zal Van Lanschot daarom niet aan best-practice bepaling III.2.1. van de Corporate Governance Code voldoen. Deze bepaling stelt dat alle commissarissen, met uitzondering van één persoon, onafhankelijk zijn in de zin van best-practice bepaling III.2.2.

De voorzitter laat weten dat ook ten aanzien van dit agendapunt de ondernemingsraad heeft aangegeven van haar spreekrecht gebruik te willen maken. Hij geeft daarom het woord aan de heer Van Bouwdijk Bastiaanse.

De heer Van Bouwdijk Bastiaanse laat weten dat de voordracht van mevrouw Kersten uitgebreid in de ondernemingsraad aan de orde is geweest. Eén van de leden van de ondernemingsraad heeft ook persoonlijk met haar kennis gemaakt. De ondernemingsraad is van mening dat de bank zich zeer gelukkig mag prijzen met iemand als mevrouw Kersten in de Raad van Commissarissen.

De voorzitter dankt de heer Van Bouwdijk Bastiaanse voor zijn woorden en vraagt of iemand anders het woord wenst.

De heer Vrendenburg krijgt het woord en merkt op dat een Raad van Commissarissen die uit vijf leden bestaat naar zijn mening voldoende is. Wat betreft het voorstel tot benoeming van mevrouw Kersten wil hij een aantal opmerkingen maken die niet persoonlijk bedoeld zijn omdat hij mevrouw Kersten niet kent. Naar zijn mening horen advocaten per definitie niet thuis in een Raad van Commissarissen. Hij vindt de advocatuur geen gezonde beroepsgroep meer, zeker niet in Amsterdam, waar volgens hem de ethiek totaal verdwenen is. Daarnaast is hij van mening dat mevrouw Kersten te weinig ervaring heeft op het bestuursterrein; als advocaat neem je naar zijn mening geen enkele verantwoordelijkheid, je zit er slechts bij. Bovendien vindt hij dat Van Lanschot er niet goed aan doet om een advocaat die nog actief werkzaam is, in de Raad van Commissarissen zitting te laten nemen. Tot slot laat hij weten dat hij er niet mee in kan stemmen dat op deze manier in strijd met de Corporate Governance Code wordt gehandeld. Eén niet onafhankelijke commissaris is prima, hij respecteert deze commissaris bijzonder. Hij kan er echter niet mee instemmen twee niet onafhankelijke commissarissen te krijgen. Hij zal dan ook tegen dit voorstel stemmen.

De voorzitter laat weten dat hij het niet eens is met de opvatting van de heer Vrendenburg over de advocatuur in Amsterdam. Hij vindt de stelling van de heer Vrendenburg hierover ongenueanceerd. Ten aanzien van de eventuele strijdigheid met de Corporate Governance Code merkt hij op dat er geen strijdigheid aanwezig is. Hij licht dit toe door aan te geven dat Van Lanschot dit punt voorlegt aan de Algemene Vergadering van Aandeelhouders. Zolang deze vergadering daarmee instemt, is er geen sprake van strijdigheid met de Corporate Governance Code. De Code is gebaseerd op het 'comply or explain'-principe. Als de aandeelhouders twee niet onafhankelijke commissarissen goedkeuren, is er geen strijdigheid.

De voorzitter vraagt of iemand anders nog het woord wenst te voeren.

De heer Tiemstra vraagt hoe die afhankelijkheid van Mevrouw Kersten precies zit. Heeft zij het afgelopen jaar Van Lanschot geadviseerd?

De voorzitter antwoordt dat het kantoor Stibbe in sommige gevallen Van Lanschot adviseert, en dat de Corporate Governance Code voorschrijft dat de persoon die bij dat kantoor werkzaam is dan niet als onafhankelijk mag worden aangemerkt. De Code schrijft het dus gewoon voor.

De heer Tiemstra vraagt of de aandeelhoudersvergadering dan wel een besluit mag nemen in strijd met de Corporate Governance Code.

De voorzitter laat weten dat je van de Corporate Governance Code mag afwijken zolang je dat dan maar in het jaarverslag uitlegt.

De voorzitter vraagt of iemand anders nog het woord wenst over dit agendapunt. Aangezien dit niet het geval is, gaat hij over tot stemming over het voorstel tot benoeming van mevrouw Kersten. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter deelt mede dat hij ervan uitgaat dat de overige stemgerechtigden voor het voorstel stemmen en constateert dat de meerderheid van de houders van certificaten en aandelen instemt met het voorstel tot benoeming van mevrouw Kersten tot lid van de Raad van Commissarissen. De voorzitter sluit dit agendapunt af door mevrouw Kersten te feliciteren met haar benoeming, haar hartelijk welkom te heten in de Raad van Commissarissen en haar veel succes toe te wensen.

11. Verlenen van machtiging tot inkoop van eigen aandelen of certificaten daarvan

De voorzitter meldt dat de huidige inkoopmachtiging aan de Raad van Bestuur afloopt in november 2011. Om die redenen wordt onder dit agendapunt voorgesteld om een nieuwe inkoopmachtiging aan de Raad van Bestuur te verlenen. Voorgesteld wordt om de Raad van Bestuur, voor de duur van 18 maanden te rekenen vanaf de datum van deze jaarvergadering, te machtigen om onder goedkeuring van de Raad van Commissarissen, volgestorte gewone aandelen A en/of B in het kapitaal van Van Lanschot NV zelf of certificaten daarvan te verkrijgen onder de voorwaarden zoals genoemd in de toelichting bij dit agendapunt.

De voorzitter vraagt wie hij hierover het woord mag geven.

Omdat niemand het woord wenst, gaat hij over tot stemming. Hij begint met de tegenstemmers en vraagt of iemand tegenstemt. Daarna vraagt hij of iemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter constateert dat er geen tegenstemmen of onthoudingen zijn en concludeert dat het voorstel om de Raad van Bestuur wederom te machtigen tot inkoop voor een periode van 18 maanden met algemene stemmen is aangenomen.

12. Verlenging bevoegdheden Raad van Bestuur

12a) Verlenging van de bevoegdheid van de Raad van Bestuur tot uitgifte van gewone aandelen A en gewone aandelen B

Voorgesteld wordt om de bevoegdheid van de Raad van Bestuur tot uitgifte van gewone aandelen A en gewone aandelen B te verlengen tot 18 maanden na de datum van deze jaarvergadering. Onder de bevoegdheid van de Raad van Bestuur tot uitgifte van deze aandelen valt ook het verlenen van rechten tot het nemen van deze aandelen. Voorgesteld wordt om deze bevoegdheid van de Raad van Bestuur voor wat betreft de uitgifte van deze aandelen te beperken tot 10% van het geplaatste kapitaal. Deze bevoegdheid wordt verhoogd met een additionele 10% van het geplaatste kapitaal indien de uitgifte geschiedt in het kader van een fusie of overname. De voorzitter verwijst naar de letterlijke tekst van het voorstel dat in de toelichting bij de agenda is vermeld. Hij vraagt wie het woord wenst te voeren.

Aangezien niemand het woord vraagt, gaat hij over tot stemming. Hij vraagt wie er tegenstemt.

De heer Van Dijk van ANT Trust & Corporate Services N.V. meldt dat een steminstructie ten aanzien van dit agendapunt is ontvangen van 189.720 tegenstemmen. Deze aandeelhouder zal bij agendapunt 12b) wel voorstemmen.

De voorzitter vraagt wie zich wenst te onthouden van stemming. Hij constateert dat er geen onthoudingen zijn en neemt aan dat de overige stemgerechtigden voor het voorstel stemmen waardoor het voorstel met een meerderheid van stemmen is aangenomen.

12b) Verlenging van de bevoegdheid van de Raad van Bestuur tot beperking of uitsluiting van het voorkeursrecht bij uitgifte van gewone aandelen A en gewone aandelen B

Voorgesteld wordt om met betrekking tot de bevoegdheid die aan de Raad van Bestuur is verleend bij agendapunt 12a, de Raad van Bestuur de bevoegdheid te verlenen tot beperking of uitsluiting van het voorkeursrecht bij de uitgifte van deze gewone aandelen. De voorzitter verwijst naar de letterlijke tekst van het voorstel dat in de toelichting bij de agenda staat vermeld.

De voorzitter vraagt wie hij het woord kan geven.

Niemand wenst het woord waardoor de voorzitter over gaat tot stemming. Hij vraagt wie tegenstemt. Hij constateert dat er één tegenstemmer is. Daarna vraagt hij wie zich van stemming wenst te onthouden en concludeert vervolgens dat het voorstel met een meerderheid van stemmen is aangenomen.

13. Rondvraag

Bij dit laatste agendapunt informeert de voorzitter de aanwezigen over de inhoud van een persbericht dat direct na de vergadering wordt uitgebracht. Om de aandeelhoudersstructuur van Van Lanschot te vereenvoudigen hebben de Raad van Commissarissen en de Raad van Bestuur ingestemd met de omzetting van het belang van de resterende aandeelhouders B - dat zijn LDDM Holding B.V. en Stichting Pensioenfonds ABP -in certificaten van gewone aandelen A. De omzetting vindt plaats in drie jaarlijkse gelijke tranches, waardoor over twee jaar alle resterende aandelen B in aandelen A geconverteerd zullen zijn. Daarnaast is de aandeelhoudersovereenkomst met LDDM Holding B.V. vernieuwd. In deze vernieuwde overeenkomst herbevestigt LDDM dat zij de zelfstandigheid en het onafhankelijke karakter van Van Lanschot zal blijven respecteren. In dat kader zal LDDM niet meewerken aan de verkrijging van een aandelenbelang door derden in Van Lanschot van 25% of meer van het geplaatste aandelenkapitaal. Van Lanschot zal LDDM, onder voorwaarden, bij eventuele toekomstige emissies in de gelegenheid stellen om haar relatieve belang op pijl te houden. Zolang LDDM een belang van ten minste 7,5% in Van Lanschot houdt, heeft zij de bevoegdheid om een persoon aan te bevelen voor benoeming tot lid van Raad van Commissarissen van Van Lanschot. De voorzitter laat weten dat de heer Godfried van Lanschot op dit moment op basis van dit aanbevelingsrecht lid van de Raad van Commissarissen is.

De voorzitter vraagt of één van de aanwezigen het woord wenst te voeren.

De heer Smit krijgt het woord en heeft een aantal vragen over de rol van het administratiekantoor bij Van Lanschot. Hij vraagt of het administratiekantoor ooit tegen een voorstel heeft gestemd, of het administratiekantoor wel eens het woord heeft gevoerd in de aandeelhoudersvergadering en of het administratiekantoor in lijn met diverse codes heeft verklaard dat de certificering geen beschermingsconstructie mag zijn en in belang van de certificaathouders is. Hij vervolgt met een compliment over het meerjarenoverzicht en de begrippenlijst achter in het jaarverslag over 2010. Hij sluit af met de vraag waarom aan de verbetering van de resultaten in 2010 geen gestalte is gegeven in de kleur van het jaarverslag. De omslag van het jaarverslag 2009 was helder blauw, de omslag van 2010 is zwart met grijze donkere wolken.

De voorzitter antwoordt dat in 2009 de negatieve inhoud moest worden opgefleurd door een mooie omslag en hij dankt de heer Smit voor zijn complimenten met betrekking tot de laatste

pagina's van het jaarverslag. De voorzitter zegt dat wat betreft de vragen over het administratiekantoor zijn kennis maar terug gaat tot 2007, maar dat hij van de heer Deckers begrijpt dat het antwoord op de drie vragen 'ja' is.

De heer Swinkels krijgt het woord. Hij bedankt de Raad van Bestuur voor de uitnodiging die hij vorig jaar heeft ontvangen voor het kerstconcert. Hij vraagt of hij zich op kan geven voor een abonnement op het personeelsblad "Balans" van Van Lanschot. Hij refereert aan een stukje tekst uit dit blad dat gaat over het onderhoud van de panden van Van Lanschot. Hij vraagt om een toelichting hierop.

De heer Deckers licht toe dat de panden van Van Lanschot veelal monumenten of panden met een monumentale uitstraling zijn. Deze oude panden zijn lastig in te richten naar de eisen van deze tijd. Daarnaast wensen medewerkers wel dat de kantoren zijn ingericht volgens de eisen van de moderne tijd. Daar zit een spanningsveld en de heer Deckers geeft aan dat hij goed kan begrijpen dat dit soms tot teleurstelling en ergernis bij de medewerkers leidt. Hij staat echter nog steeds achter de beslissing waarbij gekozen is voor deze panden met de hiervoor bedoelde uitstraling.

De voorzitter constateert dat er geen vragen meer zijn en bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de vergadering om 17.10 uur.

Deze notulen zijn vastgesteld door de voorzitter en de secretaris ten blijke waarvan deze notulen door hen ondertekend zijn.

T. de Swaan, voorzitter
datum:..... 2011

W. Meiss, secretaris
datum:..... 2011